

திரயகம்

கலை கிலக்கிய மாது இதழ்.

- சி. தில்லைநாதன்
- செ. மகேந்திரன்
- சேகர்
- இயக்கச்சி கருணா
- மௌ சித்திரலேகா
- கவிஞர் கண்ணையா
- ஒட்டமாவடி அஷ்ரஃஃ
- குமுதன்
- சி. சிவசேகரம்
- வ. நடனசேகரம்
- வீ. எம். கு
- செண்பகன்
- அம்புஜன்

நவம்பர்
டிசம்பர்
1984

Schilling
Kant
Beim Graben

10

ரூபா 5/-

உள்நாட்டுப் பிரச்சனை — இலங்கையும் எல்சல்வடோரும்

இலங்கையின் தலைசிறந்த பத்திரிகையாளர்களில் ஒருவரான திரு. காமினி நவரத்தினா கடந்த ஆண்டு இறுதிப்பகுதியில், இனப்பிரச்சனைக்கு சரியான தீர்வு காணப்பட வேண்டுமெனில் தமிழ் "தீவிரவாத ஸ்தாபனங்களுடன்" அரசு பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டுமென மிகத்துணிச்சலுடன் வலியுறுத்தி எழுதியிருந்தார்.

நாட்டுப்பற்று மிக்கவர்கள் — அறிஞர்கள் மத்தியில் இக்கருத்துக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. சமீபத்தில் தமிழ்நாடு சென்று அங்குள்ள "தீவிரவாத ஸ்தாபனங்களின்" தலைவர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய திரு. நவரத்தினா மீண்டும் அக்கருத்தை வலியுறுத்தி நல்ல ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அரசு தவறவிட்டு விடக்கூடாதென்றும் தவறினால் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு விபரீதங்கள் ஏற்படுமெனவும் அரசிற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வுகாண அரசுமுற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இராணுவத் தீர்வையே விரும்புகிறது. நாட்டின் வடபகுதியில் சிங்களவரைக் குடியேற்றுவோம், தமிழ் தலைவர்களுடனோ, பிரிவினையோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த மாட்டோமெனப் பயமுறுத்துகிறது.

கடந்த வாரந்தான் யாழ்ப்பிரச்சைகள் குழுவைச் சந்தித்த ஜனாதிபதி அவர்கள், நடக்கவிருக்கும் தேர்தல்களில் "தீவிரவாத இளைஞர்களை"ப் பங்குபற்றி

வெற்றி பெற்று பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்வருமாறு ஆலோசனை கூறும்படி கேட்டுக்கொண்டார். ஜனாதிபதி இவ்விதம் முன்னுக்குப்பின் முரணாக நடந்து கொள் கிரார்.

எல்சல்வடோர் தேசத்து ஜனாதிபதி டுவாட்ரே (Duarte), தனது நாட்டில் தேர்தல் காலத்தில் தான் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி அங்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உள்நாட்டு யுத்தத்தை நடத்திவரும் கெரில்லா இயக்கங்களின் தலைவர்களுடன் நிபந்தனையற்ற பேச்சுவார்த்தையை நடத்தினார். சமாதானத்திற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை ஆராய இருதரப்பினரையும் கொண்ட ஒரு கூட்டுக்கமிஷனை ஏற்படுத்தியது மூலம் தனது தேசபக்தியை அவர் வெளிப்படுத்தினார் இரண்டாவது கட்டப் பேச்சுவார்த்தையும் நடைபெற விருக்கிறது. நமது ஜனாதிபதி இதனை ஒரு முன்னுதாரணமாக கொள்ளலாம்.

நாட்டின் ஒருமைப்பாடு சுதந்திரம் பாதுகாக்கப் பட்டு ஒரு சுபீட்சம் மிக்க இலங்கை உருவாகவேண்டுமென்பதும், இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காணவேண்டுமென்பதுவுமே நாட்டு மக்களின் அபி லாசை.

அரசு தமிழ்த்தலைவர்களுடனும், “தீவிரவாத இயக்கங்களுடனும்” பேச்சுவார்த்தை நடத்த முன் வரவேண்டும்.

அதற்கேற்ற சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவதற்கு ஏதுவாக பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் ஐந்தாவது பகுதியை நீக்கி நாட்டின் அரசியல் - சமய கலாச்சார ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்கள் “தீவிரவாத ஸ்தாபனங்களுடனும் தலைவர்களுடனும்” சுதந்திரத் துடனும் புரிந்துணர்வுடனும் கலந்து பேசுவதற்கு ஏற்ற வழி வகுக்கப்பட வேண்டும்.

நாட்டு நலனுக்கான எந்தவொரு நடவடிக்கை யினும் சொந்தக் கௌரவப்பிரச்சனை குறுக்கீடு செய் யக்கூடாது;

நாமிருக்கும் நாடு.....

அம்புஜன்

தோட்டத்து பங்களானில்
எனது தாயாருக்கு
தொட்டாட்டு வேலை
ஏற்றத் தாழ்வுகளை
அறியா இளவயதில்
துரையின் மகனுடன்
நடந்த இழுபறியில்...

கேட்ட பட்டங்கள்
'தோட்டக்காட்டான்'
'கள்ளத்தோணி'
'வடக்கத்தையான்'

பாட்டியிடம் போய்
பழைய கதை கேட்டேன்

தஞ்சையிலிருந்து
தாம் வந்தகதை சொன்னாள்
சோழப் பேரரசின்
சேனையோடு வந்த
வீரகாவியத்தையல்ல!

சோறுடைத்த நாட்டின்
சேரிகளிலிருந்து
சோற்றுக்கு வந்த
சோகக் கதை சொன்னாள்...

நாட்டுக்கே உழைத்தவரை
நாடற்றவர்களாய்
நட்டாற்றில் நிறுத்தி
இரு அரசும்
இலங்கையா? இந்தியாவா?
என்றபோது
இந்தியா சென்றவர்கள்
எழுதிய கடிதங்கள்
இங்கே இருந்திடலாம்
என்ற முடிவு தர
இங்கேயே நாம் இருந்தோம்...

எழுபத்தேழில்
எழுந்தடித்த
இனமவறிப் புயலில்
வடக்கு நோக்கி
இடம் பெயர்ந்தும்
வாழ்க்கை நிலை
கஷ்டந்தான்...

இன்று...
காதோரம் தோட்டாக்கள்
உறுமிச் செல்லும்
களத்தில் நின்று
எண்ணுகிறேன்...

பிறருழைப்பை பறித்தற்கு
புகழ்ச்சி கூறும்
பழங்கதைகள் இனிமேலும்
எமக்கு வேண்டாம்...
கட்டையான கறுப்புருவ
அமைப்பைக் கொண்ட
கலப்பற்ற திராவிடர் நாம்
இருந்த போதும்...

எனது நாடு
ஹரப்பாவோ
மொஹஞ்சதாரே அல்ல

கொழுந் தெடுத்த
பரம்பரையின்
உழைப்பினுல்தான்
கொழும்பு நகர்க்
கட்டடங்கள் உயர்ந்ததிங்கே!
நம் உழைப்பால் நாடுயர்ந்து
நாமும் வாமும்
'நாமிருக்கும் நாடு
நமதென்பதறிந்தோம்'
நமதுரிமைப் போரினிலே
அணிதிரள்வோம்!

கைலாஸ் நினைவாக....

மரணத்தின் துயரக் கோடுகள் மறக்கப்பட வேண்டியவை ஆனால் வாழும் போது ஒருவர் வாழ்ந்த உயரிய வாழ்வும், விட்டுச்சென்ற உயரிய இலட்சியங்களும் மீண்டும் மீண்டும் நினைவுகொள்ளப்பட வேண்டியவை. தொடர்ந்தும் முன்னேடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டியவை. இதன் மூலம்தான் மனித நாகரிகம், பண்பாடு வளர்ந்து வருகிறது.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் மறைந்த இரண்டாவது ஆண்டை தாயகம் நினைவு கூர்கிறது. அவர் மாக்கிசு தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட பேராசிரியராக அதன் அடிப்படையில் மனிதநேயங் கொண்ட சமூகவியலாளனாக, தேசியவாதியாக, சர்வதேசியவாதியாக வாழ்ந்தார். தான் சார்ந்த துறையான தமிழிலக்கியத் துறைக்கு மாக்கிசு விஞ்ஞான நோக்கையே ஆதாரமாக்கிக் கொண்டார்.

இதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாற்றை வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத நோக்கில பின்தாக்கி ஆராய்ந்த அவர் அதன் சமகால வளர்ச்சிப் போக்கைத் திறமையுக்குட்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான நற்றிசையையும் தெளிவுறக் காட்டிச் சென்றார். பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை பழம் பெருமை பேசும் விதத்தில் சொற்களை கண்டு திருப்தி கொண்டிருந்த பழமை இலக்கிய வாதிகளின் நிலைக்கு எதிராக சமூக விஞ்ஞான நோக்குடன் ஆய்வுகள் செய்து ஆதாரபூர்வமான செய்திகளையும் தகவல்களையும் தமிழுலகுக்கு அளித்தார். பழம் பெருமைக்கு மட்டும் சான்றாக பாவிக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை பல்வேறு காலகட்டங்களில் நிலவிவந்த அரசியல் கலாச்சார, மத அமைப்புக்களின் நடைமுறைகள் -- மக்களது வாழ்க்கை, வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்பவற்றை ஆராய உதவும் ஆவணங்களாக மாற்றி அமைத்தார். அவற்றிலிருந்து சமகால இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தேவையானவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

தற்கால தமிழ் இலக்கியம் இலங்கையில் செழுமையடையவும், அதன் செல்வாக்கு இந்தியாவிலும் ஏனைய தமிழர் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் பரவவும் கைலாசபதி அவர்களின் பங்களிப்பு கணிசமானதாகும். அவர் ஆக்க இலக்கியம் படைத்தவர் அல்ல. ஆனால் அவை எப்படி அமையவேண்டும் என வழிகாட்டி நின்றவர். அதற்கு மேலத்தேய -- கீழைத்தேய இலக்கிய அனுபவங்களை துணையாகக் கொண்டார்.

(தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் நடத்தப்பெற்ற பாரதி நூற்றுண்டு ஆய்வுரைகளை தொடர்ச்சியாக கட்டுரை வடிவில் தருகிறோம்.)

பாரதியும் இலங்கையும்

— சி. தில்லைநாதன்

பாரதியை மையமாகக் கொண்டு தமிழ் உலகில் இந்நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சிக்குத் தமிழரிடையே ஏற்பட்ட பண்டை வரலாறு பற்றிய உணர்வும் முக்கியமானதொரு காரணமாகும். அவ்வுணர்வு வளர்வதற்குப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பழந்தமிழ் நூற்பதிப்பு முயற்சிகளும் பண்பாட்டு வரலாற்று ஆராய்ச்சிகளும் தூண்டுகோல்களாய் அமைந்தன. பழந்தமிழ் நூற்பதிப்புத் துறையிலும் வரலாற்றுமீறலும் ஈழநாட்டவர்கள் கணிசமான பங்காற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் 1887 இலேயே பாஷாபிமானத்தையும் தேசாபிமானத்தையும் மனிதாபிமானத்தையும் பற்றித் தமது கலித்தொகைப் பதிப்புரையிற் பேசிய சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை (1832—1901) யும், '1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்' 1 என்ற தமிழ்நாட்டின் முதலாவது வரலாற்று நூலினை 1895 இல் ஆங்கிலத்தில் எழுத ஆரம்பித்த வி. கணசபைப்பிள்ளை (1855—1906)யும் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவ்விருவரினதும் செல்வாக்குப் பாரதியிடம் காணப்படுவதை அறிஞர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். 2

பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் அவனோடு நேரடியான தொடர்பு கொண்டிருந்தவர் யாழ்ப்பாணத்துச் சாயியார் ஆவார். அவர் பாரதியுடைய உள்ளத்தில் ஆத்மீக ஒளியினை ஏற்றிய ஞானகுரு என்று கருதப்படுகின்றார்.

“.....குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்
தேவிபதம் மறவாத கீரஞானி

சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தியாவான்
பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத் தோணி”

“.....யாழ்ப்பாணத் தீசன் றன்னைச்
சங்கரனென் நெப்போதும் முன்னே கொண்ட
சரணடைந்தால் அதுகண்டர் சர்வநிதி” 5

என்றெல்லாம் பாரதி அவரை ஏற்றியிருக்கின்றான். யார் அந்த
யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி என்ற வினா 1961 இல் அ. ந. கந்த
சாமியினால் எழுப்பப்பட்டது. 4 பகுத்தித்துறை வியாபாரி
மூலையைச் சேர்ந்த சுவாமி அருளம்பலம் மோனம் (1878—
1942) என்பவரே அவர் என்றும், அவர் எழுதிய சமய நூல்
கள் சில 1924க்கும் 1928க்கும் இடையே புதுவையிலும் நாகப்
பட்டினத்திலும் வெளியிடப்பட்டன என்றும் தெரியவருகிறது.

1970ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 12ஆம் தேதி இந்தியா இதழில்
‘கௌரவ ஸ்ரீ ராமநாதரும் இந்தியாவும்’ 6 என்ற தலைப்பில்
பாரதி எழுதிய குறிப்பு அன்று இந்தியாலிலும் இலங்கையிலும்
நிலவிய குழலை ஓரளவு உணர்வதற்கு உதவியாகும். சிதம்பரத்
தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாசபைக்குத் தலைமை வகிக்
கச் சென்றிருந்த சேர். பொன். இராமநாதன், இந்துக்களின்
ஆன்மஞானத்தையும் மனிதாபிமானத்தையும் மிகுதியாகப்
புகழ்ந்ததோடு, ஐரோப்பிய நாகரிகம் ‘கேவலம் வெளகீக இன்
பத்தையும் இகசாதனமாகிய பிரபஞ்ச வாழ்க்கையின் பேறு
களையும் நோக்கமாகக் கொண்டது’ என்றும் கூறினார். அத்
துடன் நின்றுவிடாது, இந்துக்கள் ஆன்ம லாபத்தை முதல் குறி
யாகவும் லோக சம்பந்தமான வெற்றிகளையும் இன்பங்களையும்
இரண்டாகக் குறியாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தினையும்
முன்வைத்தார். அவ்வாறு செய்தால் ராஜரீக சம்பந்தமான
சுகந்திரங்களும் சுகங்களும் தாமாகவே நம்மை வந்தடையும்
என்றும் கூறினார்:

1905ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து தீவிர தேசிய எழுச்சி
யீலே தன்னை இணைத்துக்கொண்ட பாரதி, மிதவாதிகளை வன்
மையாக எதிர்த்தவன். சேர். பொன். இராமநாதனுடைய
கருத்துடன் மாறுபட்ட பாரதி, இந்தியர் மத ஆராய்ச்சியை
முதல் குறிக்கோளாக வைத்துவிட்டமையே அந்நியருக்கு அடி
மைப்பட முதல் காரணமாயிற்றென்றும், வெளகீக விஷயங்
களைக் கவனிக்கவேண்டியது அவசியமென்றும், வெளகீக தொழில்
களை விருத்தி செய்தாலன்றிப் பிழைக்க முடியாதென்றும் அபிப்
பிராயப்பட்டான்.

அன்றைய கட்டத்திற் புதிய பொருளாதார அரசியல் மாற்
றங்களின் பலனாகப் புதிய வாய்ப்புக்களைப் பெற்றவர்களும், ஆன்
கிலம் கற்று உயர்தொழில் புரிந்தவர்களும் அரசியற் செல்வாக்

குப் பெறும் வேட்கை கொண்டனவுக்குப் பிரித்தானிய ஆட்சியின் நல்லெண்ணைத்தை இழக்கத் தயாராயிருக்கவில்லை. தங்கள் ஆன்மீக பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் குறித்துப் பெருமை பாராட்டிக்கொண்டவர்கள், ஆங்கில மொழியின் சிறப்புக் குறித்தும் ஆங்கிலேயரின் நிர்வாகத் திறன் குறித்தும் பெருமதிப்புடையவர்களாயிருந்தனர். இந்நிலை இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் பொதுவாகவே இருந்ததாயினும் 'இந்தியாவின் பூரண சுதந்திரம் கோரிய ஒரு வெகுஜன இயக்கம் வளர ஆரம்பித்திருந்தது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் விடுதலை இயக்கம் பொதுஜனப் போராட்ட இயக்கமாக உருப்பெறவில்லை என்பதும், ஆங்கில எதிர்ப்பானது முக்கியமாக மிசனரிமாருக்கு எதிரான மதப் புணருத்தாரண உணர்வினடியாக அமைந்தமையும் இங்கு அவதானிக்கப்பட்டத்தக்கவை. விடுதலை இயக்கத்தில் இளைந்து முகிழ்ந்த பாரதி பாடல்களை எழுதி நாட்டுப் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் பாடல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்தால், மக்கள் விடுதலை இயக்கமொன்றில் ஈடுபட்ட ஒரு கவிஞரின் சன்னதத்துக்கும் அடித்தளத்தை அசைக்க விரும்பாத சீர்திருத்த மனப்பாங்கு கொண்ட ஒரு பாவலரின் சொல்லுக்கும் இடையிலான ஒப்புமை வேறுபாடுகள் துலங்கும்.

பாரதி மறைந்து சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே— அதாவது 1880ஐ அடுத்தே இலங்கையின் பாரதி கவிதைகளும் புகழும் வியாபித்துப் பரவலாயினவாயினும் அதற்கு முன்னர் பாரதியை அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாமல் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலேயே பாரதி பெருமையை நிலைநாட்டும் பரப்பியவருட் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் சுவாமி விபுலானந்தர். முற்போக்கான கருத்துக்களைப் போதிப்பனவாயும் ஒரே வழிப் பழைய யாப்பினை மீறியனவாயும் அமைந்த பாரதி கவிதைகளைப் பழைய பண்டிதர்கள் வெறுத்தனர். அந்நிலையிற் பாரதி கழகம் அமைத்தும் பல பாரதி விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்கியும் இசையறிந்தோரைக்கொண்டு பாரதி பாடல்களைப் பாடுவித்தும் தமிழ்நாட்டிற் பாரதி புகழைப் பரப்பியவர் சுவாமி விபுலானந்தர் ஆவார். 6

யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதல் பொதுமேடைகளிற் பாரதியைப்பற்றிப் பேசிய கல்விமான் சுவாமி விபுலானந்தரே என்று ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் சுறுவர்.7 அதற்கு முன்னர் 1920—22 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் புத்தூவாட்டிலிட்டு மண்டபம் (இன்றைய மஹேஸ்வரா படமாளிகை), ராசா தகரக் கோட்டகை (இன்றைய விடோ படமாளிகை) போன்றவற்றில் நாடகங்கள் நடித்து இந்தியக் கலைஞர் சிலர் பாரதி பாடல்களைப்

பாடினர் என்றும் அவர் கூறுகிறார்? அந்தவகையிற் புத்துவாட்டி வீட்டிற் பாரதியின் தேசியப் பாடல்களை எம். ஆர். கோவிந்த சாமி பாடியமை தமக்கு நினைவிருக்கிறதென்றும் பாரதி உயி ருடன் இருந்த காலத்திலேயே அவனது பாடல்கள் கோவிந்த சாமி போன்ற கலைஞர்களால் இலங்கையிற் பாடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றும் ஒரேற்றர் கருதுகின்றார்.

பூரண சுதந்திரம், தாய்மொழி மூலக் கல்வி முதலான இலட் சியங்களை முன்வைத்து அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் துடிப்புடன் செயற்பட்ட மாணவர் மகாநாட்டு இயக்கத்தினைப் பற்றி இன்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது, அத்தகைய சிந்தனைகள் விளையத் தக்க நிலமாக யாழ்ப்பாணம் அன்று விளங்கியதா அல்லது அச் சிந்தனைகள் இந்திய விடுதலை இயக்க வீச்சுக்களாலே தோன் றினவா என்ற வினா எழ இடமிருக்கிறது. அது எவ்வாறாயினும் தீவிரக் கருத்துக்கள் இங்கு பரவ நாடக அரங்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியற்றென்பது ஆராயப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

1924 இல் தொடக்கப்பட்ட மாணவர் மகாநாடு நாட்டுக் குச் சுதந்திரம் பெறுதல், வகுப்புத் துவேஷத்தை ஒழித்தல், தீண்டாமையை ஒழித்தல், தமிழ்மொழியை வளர்த்தல் முத லான நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. அவையே பாரதியின் தலையாய நோக்கங்களாகவும் விளங்கின. சுவாமி விபுலானந்த ரைப் பொறுத்தவரை, அரசியற் செல்வாக்குடையவர்கள் ஆங் கில நிர்வாகத்தையும் அறிஞர் என மதிக்கப்பட்டோர் ஆங்கில மொழியையும் போற்றிய ஒரு காலப்பகுதியிலே, பாரதியைப் போற்றிய அவரது துணியும் தேசப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவையே, தியாகி கோ. இராஜகோபால் 1925 வாக்கில் தாம் திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி மாண வராக இருந்தபோது பாரதி பாடல்களைப் பாடிக்குமாறு தம் மைச் சுவாமி துண்டினர் என்பர். 8

1925 ஏப்ரல் 28 ஆம் திகதி மாலை கிரிமலையில் நடைபெற்ற பாணவர் மகாநாட்டுக் கருத்தரங்கிற் சுவாமி விபுலானந்தர் தேசிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி குறித்துப் பேசினார். அப்பேச் சிடை இரு கருத்துக்களை அவர் முக்கியமாக வலியுறுத்தினார். ஒன்று, பாடசாலைகளிலே தாய்மொழி மூலம் கல்வி போதிக்கப் படவேண்டுமென்பது. இரண்டாவது, தீண்டாமை இந்து சம யத்தினால் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதல்ல என்பது, 9 விபுலானந்த ரின் தீரமான தலைமையிலான மாணவர் மகாநாட்டின் இரு சாதனைகளை ஹண்டி பேரின்பநாயகம் விதந்து குறிப்பிடுவர். ஒன்று, மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளின் ஒரு பகுதியைத் தமிழ் மொழி

யிலே நடாத்தியமை. இரண்டு, பாரதியையும் அவனது கவிதைகளையும் அன்று அறியாதிருந்த மக்களிடையே அதிமுடிப்படுத்தியமை. 20

கொழும்பில் பாரதி பற்றி விபுலானந்தர் ஆற்றியதொரு சொற்பொழிவு 1927 ஜூலை, செப்டெம்பர் இதழ்களில் வினோகானந்தன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அதிற் பாரதியின் நாட்டுப்பற்றினையும் மொழிப்பற்றினையும் சமய சிந்தனையினையும் விளக்கும் விபுலானந்தர் பொதுமக்கள் உணர்ந்துகொள்ளக்கூடிய இலகுவான நடையிற் பாரதி கவிதைகள் அமைந்த சிறப்பினை விதந்துரைத்துள்ளார்.

எல்லாவற்றையும் ஒருசேர எடுத்து நோக்குகிறால் தோன்றும் மூன்று விடயங்களை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். முதலாவது, பாரதியைப்பற்றிப் பேசவிழைந்த கவாமி விபுலானந்தர் முதலானோர் பாரதியைப் பிரசித்தப்படுத்த முயன்றனர் என்று கொள்வதைக் காட்டிலும், அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரப்பப் பொருத்தமான ஒரு சாதனமாகவும் ஆதாரமாகவும் பாரதி வாய்த்தான் என்று கொள்வதே சாலும். விடுதலை உணர்வையும் நாட்டுப்பற்றையும், மொழிப்பற்றையும், சமத்துவ சமரச சிந்தனைகளையும் காந்தியக் கோட்பாடுகளையும் பரப்ப, சிறப்பாகப் பொதுமக்களிடையே பரப்பப் பாரதியைக் காட்டிலும் வாய்ப்பான வேறு துணையில்லை. அந்நிலையிற் பாரதியிடம் சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம் கண்டு அவனை ஒதுக்குவது அர்த்தமற்றதாக மட்டுமன்றி இயலாததாகவும், ஆயிற்று. அத்தகைய குற்றங்களைக் காண எத்தனித்தோர் குரல்கள் ஒடுங்கிப்போயின.

இரண்டாவது, பாரதியிடம் தமிழ்க் கல்விமான்கள் ஈடுபட்டவாறு பற்றியது. புதுமை உணர்வினால் உந்தப்பெற்ற மரபுவழிக் கல்வியாளரே பாரதி பாடல்களில் முதலில் ஈடுபாடு கொண்டனர் என்று க. கைலாசபதி குறிப்பிட்டுள்ளார். 11 ஆங்கில ஆதிக்கம் மிகுந்த அக் காலகட்டத்தில் மரபுவழித் தமிழ்க் கல்விமான்கள் சிறப்பிழந்திருப்பர் என்பதும், மன்னரும், புரவலரும் அற்றுப்போனதும் மானிட பைத்தால் ஆட்சிகளை மாற்றவும் அமைக்கவும் இயக்கங்கள் நடந்ததுமான சூழலில் மக்கள் அங்கீகாரத்தையும் மதிப்பையும் அவர்கள் வேண்டி நின்றிருப்பார்கள் என்பதும் சொல்லாமலே போதரும். அந்த வகையிலும் அவர்களது கதேசப் பெருமித உணர்வையோ மொழிச் சிறப்பையோ இலக்கிய வளத்தையோ பண்பாட்டு மேன்மையை யோ பொதுமக்களிடையே உணர்த்தப் பாரதி பாடல்களே வலி மிகு கருவியாய் வாய்த்தன.

முன்னுள்ளது, பாரதியின் வேதாந்தக் கருத்துக்களைக் குறித்தது இலங்கைத் தமிழரிடையே, குறிப்பாக மரபுவழித் தமிழ் கற் றோரிடையே பாரதியின் வேதாந்தச் செல்வாக்கு மிகவும் குறை வாகக் காணப்படுவதாகக் க. கைலாசபதி கூறியுள்ளார். 12 ஆறுமுகநாவலரின் வழியிற் சைவசித்தாந்தம் போற்றப்பட்டமை அதற்கொரு காரணமாகலாம். ஆயினும் இலங்கையிற் கதந் திர உணர்வையும் தேசப்பற்றையும் பின்னர் மொழியுணர்வையு ம் வளர்க்க முனைந்தவர்களே பாரதியைப் பெரிதும் ஹிஸ்க் கொண்டனர். அவனது சமய வேதாந்த சிந்தனைகளில் நாட்டம் கொண்டோர் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இல்லை. 1920 களில் யாழ்ப்பாணத்தில் பாரதியையும் இராமலிங்க சுவாமியையும் பற்றிப் பேசிய சுவாமி விபுலானந்தர் மிகுந்த அவையடக்கத் துடன் அவர்களது வேதாந்தக் கருத்துக்களைப்பற்றியும் பேசிய தாக ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் நினைவுகூருகிறார். இலங்கையின் சமய சிந்தனைப் போக்குகளும் அவற்றிற் பாரதியின் செல்வாக் கும் தனிச் சுவராய்ப்படத் தக்கதாகும்.

1930 ஐ அடுத்து ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றமும் சர்வஜன வர்க்குரிமையும் மத்தியதர வர்க்கமொன்று வளர்ந்து அரச நிர்வாகத்திற் பங்குகொரத் தொடங்கியமையும் பத்திரிகை களின் தோற்றமும் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் கூடுதலான செல்வாக்கும் புதிய ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஊக்க மளித்ததுடன் பாரதி பாடல்கள் இலங்கையில் மிகுதியான செல்வாக்குப் பெறவும் காரணமாயின. வாலிபர் மகாநாடாக மாறிய மாணவர் மகாநாடு 1931ல் நடைமுறைக்கு வந்த டொனலூர் அரசியல் திட்டத்தைப் பகிஷ்கரிக்கும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தது. பூரண கதந்திரமும் வகுப்புவாத சாதிபேத ஒழிப்பும் தாய்மொழி வளர்ச்சியும் அவர்களுடைய கோஷங்க ளாயின.

1930 இல் தொடங்கிய சுழகேசரிப் பத்திரிகையும் அத னைத் தொடர்ந்து வீரகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகளும் எத் தகைய அரசியல் நோக்கங்களை ஆல்வது விளக்கங்களை உடையனவாக இருந்தனவாயினும், அக்காலத்து இந்தியப் பத்திரிகை களைப் போலவே, இலாப நோக்கிலும் பார்க்க தேசிய நல நாட்டம் கூடியவையாக விளங்கின. பாரதி புகழை இலங்கை யிற் பரப்பியதில் சுழகேசரிக்கும் அதன் தாபகராகிய நா. பொன் னையாவுக்கும் கணிசமான பங்குண்டு.

32 - 08 - 1930ல் வெளிவந்த சுழகேசரி முதலாவது இதழில், "நமது நாடு அடிமைப்படுகுழியில் ஆழ்ந்து, அந்நியர் வயப்

பட்டு, அறிவித்தது, மொழிவளக்குன்றி, சமயமிழந்து, சாதிப் பேய்க்காட்பட்டு, சன்மனார்க்க நெறியிழந்து..." கிடந்த நிலை யினை மாற்ற உழைப்பதே அப்பத்திரிகையின் வருகைக்கான காரணம் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அப் பத்திரிகையைத் தொடக்கிய நா. பொன்னையாவுக்குப் பாரதி பாடல்கள் ஏறக் குறைய முழுவதுமே மனப்பாடமாக இருந்தனவெனக் கூறும் கனக. செந்திநாதன், "1930க்குப் பின்னர், முக்கியமாக உப் புச் சத்தியாக்கிரக காலத்தில் அரும்பிய பாரதி பாடல்களின் உணர்ச்சி, 1938க்குப் பிறகு வ. ரா., பாரதிநாசன் போன்றோ ரது கட்டுரை கவிதைகளாற் பரிமளிக்கத் தொடங்கியது. 1929, 30 ஆம் ஆண்டுகளில் பாரதியைப் பற்றித் தமிழ் நாட் டில் அறிந்தவர்களே சொற்பம். அப்படியிருக்கும்போது சுழத் திற் பாரதியைப் பற்றிய பேச்சே இருக்கமுடியாது என்ப துணர்மை. திரு. பொன்னையா அவர்கள் 1930 ஆம் ஆண்டள விலேயே பாரதி பாடல்களின் பெருமையை உணர்ந்து அப் பாடல்கள் முழுவதையும் வரவழைத்து விற்பனை செய்தார். அதற்காகிய விளம்பரத்தைத் தமது பத்திரிகையில், "முந்துங் கள்! முந்துங்கள்!! புதிய பதிப்பு! மனிந்த விலை! பாரதி நூல்கள்" என்று குறிப்பிட்டு, தேசிய தேங்கள், தோத்திரப் பாக்கள், வேதாந்தப் பாடல்கள் எனப் பதினைந்து நூல்களின் விலைகளைக் குறித்துள்ளார்." என எழுதியுள்ளார். 13

முதலிந்து ஆண்டுகளாக வெளிவந்த சுழகேசரி இதற்களைப் புரட்டிப்பார்த்தால் அவற்றில் அடிக்கடி, அநேகமாக முதற் பக் கத்திலேயே பாரதி பாடல்கள் வெளியிடப்பட்டிருப்பதனை அவ தானிக்கலாம். 1923 கைப்பொங்கல் தினத்தன்று வெள்ள வத்தை தமிழ் நாடக சபையின் ஆதரவில் பிளாசா நாடக மன் டபத்தில் நடைபெற்ற கலை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் கூத்துமன் என்பவர் எழுதிய கடிதம் ஒன்று 12-2-33 சுழகேசரியில் வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. தமது பண்டைச் சிறப்பைப் பற்றித் தமிழர் களைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் தோக்குடன் பொங்கலன்று நடிக் துக் காட்டப்பட்ட 'தமிழ் மன்னன் கவலை' என்ற காட்சியிற் பாரதி பாடல்கள் இடம்பெற்றமையும் அதிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

30-4-33 இதழில் ஆக்ஷியோன் பெயர் குறிப்பிடப்படாத வெளியிடப்பட்ட 'இலக்காதேவி திருப்பள்ளியெழுச்சி' என்ற தலைப்பிலான ஐந்து கவிதைகள் பாரதியின் பாரத மாதா திருப்பள்ளியெழுச்சியினை நினைவு படுத்துகின்றன. 23-7-33 இதழிற் கூத்துமன் எழுதிய சுழலனநாடு என்ற பாட லின் இறுதியில், "பாரதியார் பாடிய 'செந்தமிழ் நாடெனும்'

பாட்டைப்போல் படிக்கத்தக்கது" என்று குறிப்பெழுதப்பட்டுள்ளது. 8-10-33, 22-10-33, 12-11-33, 19-11-33 இதழ்களில் ரா. நாராயணஸ்வாமி எழுதியுள்ள 'தமிழரும் தாய் மொழியும்' என்ற கட்டுரையில் பாரதி மேற்கோள் காட்டப்படுவதுடன், "அருந்தமிழ்ச் சுவைகண்டு செந்தேன் கொரியும் செஞ்சொற்கள்" என்றும் அவன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான்.

சுழகேசரி இதழில் வெளியிடப்பட்ட பாரதி பாடல்களையும் ஏனைய செய்திகளையும் ஒருங்கு நோக்குக்தால், நா. பொன்னையா சுதந்திர இயக்கத்திலும், மகாத்மா காந்தியிலும் பாரதியிலும் பற்றுடையாரென்பதும் தரமான இலக்கிய வளர்ச்சியை விரும்பியவர் என்பதும் புலனாகும். அதைவிட முக்கியமானதும் தெளிவானதும் யாதெனில், தேச விடுதலையினையும் தாய் மொழி வளர்ச்சியினையும் சாதியொழிப்பினையும் உள்நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சியினையும் பண்டைப் பெருமையுணர்வினை வளர்ப்பதனையும் விரும்பியவர்களுக்கு அத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் உணர்வினை வளர்க்கவல்ல தமிழ்ச் கவிஞராக வாய்த்தவர் பாரதியே என்பதாகும்.

பாரதியின் போஸ்வெல் 14 எனப் போற்றப்படும் வ. ரா. (வ. ராமலாமி ஐயங்கார்) வீரகேசரி ஆசிரியராக 1935இல் இலங்கை வந்தமையும் பாரதி புகழ் இந்நாட்டிற் பரவ உதவுவதாயிற்று. பாரதியின் கவிதை விலாசத்தையும் நாட்டுப் பற்றையும் போற்றிய வ. ரா., தமிழ் மக்கள் பழைமைப் பிடிப்புக்கும் மூடநம்பிக்கைக்கும் ஆட்பட்டுச் செயல்வேகம் குன்றி முன்னேற்றத்தில் ஆர்வமின்றி 'எல்லாம் விதிப்படி நடந்தேறும்' என்றிருந்த நிலையினை மூர்க்கமாக எதிர்க்கவும் பாரதியைப் பயன்படுத்தியவர் என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

பாரதி ஒரு மகாகவியல்ல எனக்கூறிய கல்வி ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தியை மறுத்துக் காரகாரமாக வாதிட்ட வ. ரா. தான் 'மகாகவி பாரதியார்' என்ற தலைப்பில் பாரதி வரலாற்றை முதன் முதல் எழுதியவர். அவர் கல்வியை மறுத்துச் சுதேச மித்திரன் பத்திரிகையில் எழுதியதும், மகாகவி பாரதியார் என்ற நூலாக 1944இல் உருப்பெற்ற கட்டுரைகளைக் காந்தி பத்திரிகையில் எழுதியதும் கொழும்பில் இருந்த காலத்திலாயிருக்கவேண்டும். அக் காலத்தில் பாரதி பற்றி இலங்கை வானொலியிலும் பொதுக்கூட்டங்களிலும் வ. ரா. பேசியதுடன் வீரகேசரியிற் கட்டுரைகளும் எழுதினார். வ. ரா. இலங்கையில் இருந்த காலத்துச் செய்திகளை எழுதியுள்ள சோ. சிவபாதசுந்தரம், 1930களின் ஆரம்பத்திலேயே பாரதி வரலாறும் கவிதை

கரும் இலங்கைப் பள்ளிக்கூடப் பாடப்புத்தகங்களிற் சேர்க்கப் பட்டுவிட்டன என்றும், கல்விய்திகாரி தி. சதாசிவஜயர் தாம் எழுதிய பாடநூல்களிற் பாரதி பாடல்களைச் சேர்த்திருந்தார் என்றும், பாரதியை இந்நாட்டுத் தமிழ்மக்கள் நன்கறிந்திருந்தமை கண்டு வ. ரா. ஆச்சரியப்பட்டார் என்றும் கூறியுள்ளார். 15

வ. ரா. கொழும்புக்கு வருமுன்னரே மணிக்கொடியும் அதில் எழுதிய கு. ப. ராஜகோபாலன், புதுமைப்பித்தன், பிச்சமூர்த்தி, சிட்டி ஆகியோரும் இலங்கையிற் பரிச்சயமாயிருந்தனர் என்றும் சோ. சிவபாதசுந்தரம் குறிப்பிடுகின்றார். மணிக்கொடி தமிழிலக்கிய வரலாற்றிற் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியதென்பதும் அது தோற்றுவித்த மறுமலர்ச்சி பற்றிய மதிப்பீடெதுவும் பாரதி இன்றி நிறைவுறுதென்பதும் சொல்லாமலே விளங்கும்.

இலங்கைப் பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்காக 1935 இல் வெளிப்பிடப்பட்ட பின்னம்பாட்டு என்ற கவிதைத் தொகுதியில் மா. பீதாம்பரம் எழுதியுள்ள,

“எங்கள் இலங்கையடி பாப்பா — இது
எல்லாள் ஆண்டதடி பாப்பா
எங்கட் கினியதடி பாப்பா — எங்கும்
இலங்கும் நவமணிகள் பாப்பா”

என்பது போன்ற பாடல்கள், கு. ப. ராவின் பாரதி பற்றிய உரைச் சித்திரம் இலங்கை வானொலியில் இடம்பெற்றமை, 1935 இல் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை 16 எழுதிய பாரதி பற்றிய கட்டுரை முதலானவற்றையும் மனங்கொண்டு நோக்குங்கால் இந்நூற்றாண்டின் முப்பதுகளில் பாரதி செல்வாக்கு இலங்கையிற் பரவியிருந்தவாற்றினை அறிந்துகொள்ளலாம்.

சி. வி. வேலுப்பிள்ளை தமது கட்டுரையிற் பாரதி கவிதைகள் தமிழுக்கு மறுமலர்ச்சியளித்தன என்றும், தமிழக இல்லங்கள் தோறும் அன்று பாரதி பாடல்கள் ஒலித்தன என்றும், தமிழிலக்கியத்தில் அவற்றுக்கு அன்று நிகரில்லை என்றும், பாரத நாட்டுக்குப் பாரதியினுற் பெருமை என்றும் கூறியுள்ளார். விடுதலையும் முன்னேற்றமும் சமுதாய சீர்திருத்தமும் தாய்மொழி னளர்ச்சியும் வேண்டியவர்களின் குரலாகப் பாரதி மேற்கொள்ளப்பட்ட அக் காலகட்டத்தில் இலங்கையும் இந்தியாவும் இரு வேறு தேசங்களாகக் கருதப்படவில்லை என்பதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

பாரதியும் அவனது கவிதைகளும் இவங்கையிற் பரவியிருந்த 1940 களில் விடுதலை வேட்கையும் தேசப்பற்றும் சமூக சீர்திருத்த ஆர்வமும் தாய்மொழிப் பற்றும் கொண்ட இந்நாட்டுக் கவிஞர்களுக்கு பாரதி ஆதர்சமாக விளங்கினான். அவனது செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட கவிஞர்களுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி (1896—1951), ப. கு. சரவணபவன் (1909—1949), புலவர்மணி ஏ பெரியதம்பிப்பிள்ளை (1899—1980), வித்துவான் க. வேந்தனார் (1981—1968) ஆகியோராவர்.

1948 இல் நடந்த மரதன் அஞ்சலோட்டப் பாட்டுப் போட்டியிற் சோமசுந்தரப் புலவர் இரண்டாம் பரிசினைப் பெற முதற் பரிசினைப் பெற்றவர் முதுதமிழ்ப் புலவர் நல்லதம்பி ஆவார். இருவரும் இயற்றிய பாடல்களிலே தேச ஒற்றுமையும் உழைப்பும் முன்னேற்றமும் விடுதலையும் வலியுறுத்தப்பட்டன. நாட்டுப் பெருமை பற்றிய பாடல்கள் அநேகமாகப் பழைய காவியப் பாங்கிலும் இடைக்காலப் பிரபந்தப் பாங்கிலும் அமைந்தாலும் முதுதமிழ்ப் புலவரின் பாடல்களிற் பாரதியின் சாயல் ஓரளவு காணப்படுகிறது. அவர் நாட்டுவளம், தொழில் வளம், மொழி வளம் போன்றவை குறித்து மட்டுமன்றித் தொழிலாளர், உழவு நெருப்புப் பெட்டி, மின்சாரம், குறவன், குறத்தி, தேயிலை கிள்ளல், வித்தளை வேடர், வெற்றிலை விற்போன் முதலான புதிய தலைப்புகளிலும் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். பாரதியைப் போற்றியும் அவர் பாடல்களைப் பாடியுமுள்ளார்.

“பாரதி யென்றொரு தாமரை பூத்தது
பாரத நாடெனும் வானியிலே — அதன்
சீர்த ழாயிரம் செங்கதிர் போலொளி
செய்து விளங்குது பூமியிலே” 17

என்ற முதுதமிழ்ப் புலவரின் கவிதை பிற்காலக் கவிஞர் பலர் பாரதியைப் பற்றிப் பாடியுள்ளவற்றுள் விதந்து குறிப்பிடத் தக்க ஒன்றாகும். ப. கு. சரவணபவனின் “சமுதாய திருப் பள்ளியெழுச்சி”, “சமுதாட்டுக் குதம்” ஆகியவற்றில் பாரதியின் செல்வாக்குத் துலாம்பரமாகக் காணக்கிடக்கிறது.

மரபுவழிக் கவிஞரான புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை யிடம் அவரையொத்த ஏகீசய கவிஞர்களிடம் காணப்படாத ளவு நடைநெடுமீச்சியிசையும் முற்போக்குக் கருத்துக்களையும் காணலாம். பாரதி பற்றிப் பாடிய பல பாடல்களில் அவர் பாரதியைச் சமூக சமத்துவம்: சமய சமரசம், தமிழ் மறுமலர்ச்சி, தொழில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி, பெண்குல உயர்வு, வறுமை

யொழிப்பு முதலானவற்றில் ஆர்வம் மிக்கவனாகவும் கவித்திறனும் கற்பனையாற்றலும் நடைவளமும் பொலிந்த கவிஞராகவும் காண்கிறார்.

நீ. வஸ்தியான் நீக்கொலாஸ் எழுதிய நான் கண்ட யாரை 18 என்ற நூலுக்கு வழங்கிய அணிந்துரையிற் புலவர்மணி,

“சமய நெறியிற் சமரசமும்
சமூக வாழ்விற்கு சமநிலையும்
தமிழின் நடையும் புதுவிரையும்
தழைக்கப் புரட்சிக் கவிமழையாய்

இமயந் தொடக்கம் தமிழ் வாழ்வில்
இனிய மலர்ச்சி பொலிந்திடவே
எங்குந் தொழிலில் விஞ்ஞான
இயக்கம் புழுமா ருணர்வூட்டி.

எமதென் றுமதென் றிடும் பூசல்
எளிதும் நீர்க்கும் மருந்தேயாய்
எல்லா வகுப்பும் விடுதலைபெற்
றின்ப வெளியின் மயமாகி

அமைதி நிலவப் பாடுமெங்கள்
அமரகவியே வருகவே

என்று பாரதிக்கு உரிமையோடு வாழ்த்துப் பாடுகிறார். பாரதி பார்ப்பாரைக் கண்டித்ததுபோல ஏழைகளைச் சுரண்டும் வண்ணக்காரரைக் கண்டிக்கும் புலவர்மணியின் பல பாடல்களின் 39 பாரதியின் செல்வாக்கினைப் பரக்கக் காணலாம். இவங்கை சுதந்திரம் பெற்றதை முன்னிட்டு 4—2—1948 இல் அவர் பாடிய சுதந்திர கீதம் பாரதியின் 'வாழ்க தமிழ் மொழி' என்ற பாடலின் அமைப்பிலானதே. இவங்கைக்குச் சுதந்திரகீதம் ஒன்று பாட விழைந்தபோது இங்கு இயல்பான தேசிய எழுச்சி இல்லா நிலையில் அருட்டுணர்வு பாரதியிடமிருந்தே பெறப்பட்டது அவதானிக்கத்தக்கதாகும். 1948இல் நடைபெற்ற சுதந்திரதினக் கொண்டாட்டங்களின்போதும் பாரதி பாடல்களை ஒலிபரப்பப்பட்டன. 1947இல் வெளியான "நாம் இருவர்" திரைப்படத்தில் அமைந்த 'ஆடுவோமே பன்னாப் பாடுவோமே' 'விடுதலை விடுதலை பறையருக்கும் இங்கு நீயர் புலையருக்கும் விடுதலை' ஆகியவை அந்தவகையிற் பிரசித்திபெற்றவையாகும்.

வித்துவான் க. வேந்தனாரின் பாடல்கள் பலவற்றிற் பாரதியின் சரயல் காணப்படுகிறது. நாடு, விடுதலை முதலானவை

சம்பந்தமான இக்காலக் கவிஞர் பலரின் பாடல்களிற் காணப் படுவதுபோலவே பாரதியின் செல்வாக்கு வித்துவான் வேந்தனா ிட்டமும் காணப்படுகிறது. பாரதியைப் போற்றியும் அவர் சில பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

“எழுத்தறியாப் பொதுமகனும் இன்றே எங்கள்
எழில்கனிந்த தாய்நாட்டை ஆள்வேன் என்று

விழித்தெழுந்து விடுதலைப்போர் வெறிகொண்டாட
விறலளித்த பாரதியை வேண்டல் செய்வம்” 20

என்றெல்லாம் அவர் பாடியுள்ளார்.

இலங்கையில் உதயமான மறுமலர்ச்சி இயக்கமும், 1946 முதற் சிலகாலம் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையும் பாரதியை விதந்து போற்றின. பாரதி புகழ் பரவ மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களுக்கும் உதவினர். மறுமலர்ச்சியில் விளைந்த கவிஞர் மஹாகவி.

“கற்றிடநினைந் திடுவாய்
கம்பன்எழு தித்தந்த
பொற்குணிய லுக்கு விரைந்தோடு — உயர்
பாரதியின் பாட்டுக்களைப் பாடு” 21

என்று பிள்ளைகளுக்குப் புத்தி கூறினார். மற்றொரு மறுமலர்ச்சிக் கவிஞரான நாவற்குழியூர் நடராசனிடமும் பாரதியிடமிருந்து பெற்ற வீறு புலப்படுகிறது. ‘கேட்டியோ பாரதி’ என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய,

“கேட்டியோ! அன்றுனைக்
கீழ்மைப் படுத்திய
நாட்டிலே நின்கவி
நாதம் நிறைந்தது!
சட்டிலேல் வானெனத்
தீட்டிநீ விட்டசொற்
பாட்டினால் எம்தனைப்
பாரம் குறைந்தது” 22

முதலான பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஒரு காலத்தில் உதாரணம் செய்யப்பட்ட பாரதியின் புகழ் வேகமாக அக்காலத்திற் பரவியமையும் யாப்புத் தளைகளினூற் கட்டுண்டு கிடந்த தமிழ்க் கவிதை எளிமை பூண்டு சாதாரண மக்களை நாடிச் சென்றமையும் எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கவை.

1940 களில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களும் 1947 பாராளுமன்றத் தேர்தலையொட்டிக் கட்சிகள் முன்வைத்த கொள்கைகளும் மேற்கொண்ட பிரசாரங்களும் தமிழரிடையே இரு வேறு இயக்கங்கள் முக்கியம் பெறக் காலாயின. 1944இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ்க்காங்கிரஸ் கட்சியும் அதன் சார்பான சுதந்திரன் பத்திரிகையும் தமிழுணர்வை மக்களிடம் வளர்க்க முனைந்தன. தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியினர் தேர்தற் பிரசாரங்களின்போது “தமிழனென்று சொல்லடா தலைநிமிர்ந்து நில்லடா”, “தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அவர்க் கொரு குணமுண்டு” என்ற கோஷங்களை எழுப்பியதோடு, நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம்பிள்ளை இயற்றிய அப் பாடற் பகுதிகளைப் பாரதி பாடியதாகக் கூறிவந்தனர். அவ்வாறு அவர்கள் கூறியமைக்கு அவர்களது தமிழிலக்கிய அறியாமை மட்டும் காரணமெனல் போதாது. தற்காலப் பெருங்கவிஞன் என்ற வகையிற் பாரதியின் புகழ் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிற் பரவியிருந்தமையும் அதற்குக் காரணமாகவேண்டும்.

ஓரியக்கம் தமிழின உணர்வை வளர்க்கப் பாரதியைத் துணைக்கொண்ட வேளையில், இடதுசாரி இயக்கங்கள் தேசிய ஒற்றுமையையும் மனித சமத்துவ சிந்தனைகளையும் பூரண சுதந்திர தாகத்தையும் தூண்டப் பாரதியைத் துணைக்கொண்டன. இடதுசாரிச் சிந்தனைகளைத் தழுவி 1946 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் பாரதியை அவ்வாறு கொண்டது. அச்சங்கத் தாபகர்களான கே. ராமநாதனும் கே. கணேஷயும் ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு 1946 தை மாதத்தில் ‘பாரதி’ என்ற பெயரில் ஒரு மாத இதழ் வெளிவந்தது. முதல்தழ் முகப்புப் படமாக நெல்தூற்றும் காட்சி இடம் பெற்றது. உள்ளே ‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ என்ற பாரதி பாடல் இடம்பெற்றது. இரண்டாம் பக்கத்தில் ‘பாரதி பரம்பரையில்’ என்ற தலைப்பில், “.....அவர் தமிழுக்குப் புதிய வழிகாட்டி. அதுபோலவே ‘பாரதி’யும் ‘கண்டதும் காதல்’ கதைகள் மலிந்த இன்றைய தமிழிலக்கியப் போக்கிற்குப் புதுவழி காட்டும்” என்று கூறப்பட்டது. ஐந்தாவது இதழில் (வைகாசி 1946) ‘யார் கவி?’ என்ற தலைப்பில் கே. ராமநாதன் எழுதிய கட்டுரையில் “உண்மையில் ஒரு கவியின் கடமை வாழ்க்கையைத் தீர்க்கமாக விமர்சனம் செய்வது. சமூக கோரங்களை ஒழிப்பதற்கும், சுரண்டலை ஆணியேர் சல்லி வேரோடு சாய்ப்பதற்கும், மானிடஜாதி சரிநிகர் சமமானமாக வாழ்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களைச் செப்பம் செய்வதற்கும் உத்வேகத்தோடு முன்வருபவனே கவியாகின்றான்” என்று கூறினார்.

பாரதி இல்லாமற் கவிதை பற்றி இத்தகையதோர் எண்ணம் தமிழிலக்கிய உலகிலே எடுபட்டிருக்குமோ என்பது சந்தேகம்.

தமிழகத்திலே முற்போக்குக் கண்ணோட்டத்திற் பாரதி தரிசிக்கப்படுவதற்கான முக்கிய காரணகர்த்தரும் பாரதி பற்றிய மிகச் சிறந்த ஒரு பேச்சாளருமான ப. ஜீவானந்தமும் இலங்கையிற் பாரதியின் முற்போக்கான சிந்தனைகள் பரவ உதவினார். கார்ல் மார்க்சுக்கும் லெனினுக்கும் அடுத்தபடியாகப் பாரதியைப் போற்றிய பொதுவுடமைத் தலைவரான ஜீவா, இந்தியாவின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடைசெய்யப்பட்ட வேளை தலைமறைவாகி இலங்கை வந்து 1948, 49ஆம் ஆண்டுகளிற் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் பல கூட்டங்களிற் பாரதி பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்.

தமிழ்நாட்டிற் பாரதி பெருமையை உயர்கல்விமான்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்கியவேளையில் இலங்கை அறிஞர் பலர் பாரதிபால் ஈடுபாடுகொண்டனர். 1926இல் கொழும்புப் பல் கலைக் கழக விரிவுரையாளராகித் தமிழ்த் துறைக்குப் பொறுப்பாயிருந்த பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி, முதற்றமிழ்ப் பேராசிரியராகிய சுவாமி விபுலானந்தர், அவருக்குப் பின் பேராசிரியரான க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் ஆகியோர் பாரதியீடம் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். தமிழ்நாட்டுப் பல் கலைக் கழகங்கள் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தைத் தீண்டத் தயங்கிய காலத்தில் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்து இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திற் கற்பிக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் 1946 ஆம் ஆண்டு முதல் பாரதி கவிதைகள் குறித்தும் பல்கலைக் கழகத்திற் கற்பிக்கலானார். 1949இல் பல் கலைக்கழக முதற் கலைத் தேர்வுக்குப் பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம் பாடநூலாக்கப்பட்டது.

இக்காலப் பகுதியில் இலங்கையிற் பெருவாரியாக விற்பனையான திராவிடமுன்னேற்றக் கழக நூல்கள் வரையிலாகவும் பாரதி புகழ்—குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெருமை, சாதி எதிர்ப்பு, சமத்துவம் பற்றிய அவனது கருத்துக்கள் பரவின. சி. என். அண்ணாதுரையும் பாரதிதாசனும் எழுதி 1948இல் வெளியிட்ட 'மக்கள் கவி பாரதியார்' என்ற நூல் இலங்கையிற் பிரசித்திபெற்றது.

இவ்வாறெல்லாம் பாரதி இலங்கைத் தமிழர்களாற் கொண்டாடப்பட்ட வேளையில் எட்டயபுரத்தில் அமைந்த பாரதி மணிமண்டபத்திற்கு நிதி சேர்ப்பதிலும், பாரதி பாடல்களைப் பொதுச்சொத்தாக்கும் போராட்டத்திலும் இலங்கையர் கலந்து கொண்டனர். 23

1940 களிலிருந்து இலங்கைக் கவிஞர் பலரிடம் பாரதியின் தாக்கம் துலாம்பரமாகக் காணப்படலாயிற்று. பலர் பாரதியைப் போற்றிக் கவிதைகள் பாடியுள்ளனர். அவனது தாக்கம் மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் காணப்படுகிறது. முருகையன், மஹாகவி, நீலாவணன், புதுவை இரத்தினதுரை, நுஸ்ரான் முதலான கவிஞர்கள் பாரதி வழியிற் புதிய அனுபவ உணர்வுகளை வெளியிடுவாராயினர். பாடசாலைகளிலும் பிற கூட்டங்களிலும் பாரதி புகழ் பரப்பியோர் வித்துவான் க. வேந்தனார் வித்துவான் சி. ஆறுமுகம், பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, பண்டிதர் க. வீரகத்தி முதலிய பலர். பாரதியைச் சிங்கள வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் சில முயற்சிகளும் அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்டதுண்டு. பல இயக்கங்கள் பாரதி நூற்றாண்டைக் கொண்டாடும் வேளையில் எஸ். எம். ஹனிபாவினால் சிறிய தொரு நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 24

1950 களிலே தமிழுணர்ச்சி வளர்க்க விழைந்தோர் ஒரு பாலும், தேசியவுணர்வினையும் சமுதாயமாற்றத்தையும் விழைந்தோர் ஒருபாலும் பாரதியைப் பற்றிப் பேசியும் எழுதியும் வந்தனர். பாரதி பெயரிற் சங்கங்களும் விழாக்களும் பரவலாக எடுக்கப்பட்டன. அ. அமிர்தலிங்கம் முதலான தமிழரகக் கட்சிப் பேச்சாளர் பாரதியின் தமிழ்பிமானத்தையும் சீர்திருத்த ஆர்வத்தையும் குறித்து வெகுவாகப் பேசினர். தமிழ் வளர்த்தல், சாதி-ஒழித்தல் ஆகிய இரண்டினையும் பாரதியின் முக்கிய கோட்பாடுகளாகக் கண்ட பாரதிதாசனும் ஏனைய தி. மு. க. தலைவர்களினதும் நூல்களும் செல்வாக்கும் அவர்களுக்குக் கை கொடுத்துதவின.

பொதுவுடமைச் சிந்தனைகளைப் பரப்பப் பாரதியைத் துணைக் கொண்ட வி. பொன்னம்பலம் முதலான பேச்சாளர் ஜீவாவிடமிருந்து வேகமும் விளக்கமும் பெற்றனர். பெர்துவடைமைக் கொள்கைகளைத் தழுவிய முற்போக்காளர், இலக்கியமும் சமுதாயப்பணிக்கு உதவவேண்டுமென்ற கருத்தினையும், மொழிநடை பொதுமக்கள் விளங்கத்தக்கதாக அமைவதனாலேயே அம்மக்களைச் செயலுக்குத் தூண்டும் வன்மை பெறும் என்ற கருத்தினையும் முன்னெடுத்துச் செல்லப் பாரதியை ஆதாரமாகக் கொண்டனர்.

1956ஆம் ஆண்டையொட்டி நிகழ்ந்த அரசியல் மாறுதல்கள் தங்கள் தேசிய தனித்துவத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் உரிமைகளையும் நிலைநிறுத்தவேண்டியதன் அவசியத்தை இலங்கை வாழ் தமிழர்களுக்கு வலியுறுத்துவனவாயின. அவ்வாண்டிலே

தேசமளாவிய ரீதியில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய பாரதி விழாக்கள் குறிப்பிடப்படவேண்டியவை. கொழும்பு, குருணைகலை, மாத்தளை, திருகோணமலை, அனுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம், கண்டி, பேராதனை, ஹட்டன், பதுளை, பூண்டிலோயா, மட்டக்களப்பு முதலான இடங்களிற் பாரதி விழாக்கள் நடாத்தப்பட்டன. சிறந்த இலக்கிய விமர்சகரும் கவிஞரும் பாரதி ஆய்வாளருமான சிதம்பர ரகுநாதன் மட்டக்களப்புத் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் நடந்த பாரதி விழாக்களிற் கலந்துகொண்டு முற்போக்காளர் கண்ணோட்டத்திற் பாரதி பற்றிப் பேசினார்.

அதன்பின் கதர், சுதேசியம், தமிழ்மொழி, சமூக சீர்திருத்தம் போன்றவற்றின் சிறப்புக்களைக் கூறப் பூர்சுவா அரசியல் வாதிகளாலும் கல்விமாண்களாலும் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் சபைகளுக்கு மேற்ப விவரிக்கப்பட்டுவந்த பாரதியைப் புதிய மாறுதல்களை வேண்டும் ஒரு சமுதாய சக்தியாக நோக்கும் தன்மை மிகுந்து வளரலாயிற்று. மானிட சமத்துவ உரிமைக் கோரிக்கைகளுக்கு மட்டுமன்றி, தேசிய இலக்கிய இயக்கம், மரபுப் போராட்டம், ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டம் முதலானவற்றுக்கும் பாரதி ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படலானது.

தேசிய ஒற்றுமையையும் சமத்துவத்தையும் வலியுறுத்தி இலங்கைத் தமிழ்க் கவிஞர் ஏராளமான பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார்கள். அந்தளவு கவிதைகளை அந்தளவு வீறுடன் சிங்களக் கவிஞர்கள் பாடியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது எமது கவிஞர் மத்தியில் இந்திய விடுதலை இயக்கமும், சிறப்பாகப் பாரதியும் ஏற்படுத்திய அபரிமிதமான தாக்கம் புலப்படும்.

இலங்கையிற் பாரதியைப் பற்றி ஏராளமான கவிதைகளும் சில நூல்களும் பல கட்டுரைகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. மொழி, இன உணர்வுகளைத் தூண்டப் பாரதியைப் பயன்படுத்தியவர்களைக் காட்டிலும், புதிய மாறுதல்களைத் தோற்றுவிப்பதற்குத்வும் ஒரு சமுதாய சக்தியாக அவனை நோக்கியவர்களே அந்த வகையிற் காத்திரமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். 1954 செப்டெம்பரில் இலங்கையில் நடைபெற்ற பாரதி விழாக்களில் இளங்கீரன் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் சென்னையில் நூலாகத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டன. 25 இலங்கையிலும் வேகமாக விற்பனையான அந்நூல் பாரதியின் புதிய தமிழையும், கவிதையையும் பற்றி மட்டுமல்லாமல், அவனுடைய அரசியல், தேசிய, சமுதாய நோக்குகளையும் இலட்

சியங்களையும் சாதாரண மக்களும் புரிந்துகொள்ளத் தக்கவகையில் எடுத்துரைத்தது.

பாரதியைத் தாகூருடன் ஒப்பிட்டுத் தினகரன் பத்திரிகை யீற் க. கைலாசபதி எழுதிய கட்டுரைகளும் நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.²⁶ பாரதியைப் பிறமொழிக் கவிஞருடன் ஒப்பிட்ட வகையில் அந்நூல் ஒரு முன்னோடியாக மதிக்கத் தக்கது. அந்நூல் வெளிவந்த சில ஆண்டுகளின் பின் சிதம்பர ரகுநாதன் பாரதியையும் தாகூரையும் ஒப்பிட்டுக் 'கங்கையும் காவிரியும்' என்ற நூலை வெளியிட்டார்.²⁷ இக்கட்டுரை ஆசிரியரும் பாரதியை இக்பாலுடன் ஒப்பிட்டு ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.²⁸

பாரதி நூல்களிற் காணப்படும் பாட பேதங்களையும் திருத்தப் பதிப்பின் அவசியத்தையும் குறித்து முன்னர் புதுமைப் பித்தன் குறிப்பிட்டிருந்தனராயினும், அது குறித்து ஓரளவு விரிவாக எழுதியுள்ளவர் க. கைலாசபதியே.²⁹ நீ. வஸ்தியான் நீக்கொலாஸ் 1965 இல் நான் கண்ட பாரதி என்ற நூலை வெளியிட்டார்.

இலங்கையிற் பாரதியைப் பற்றிப் பாடியும் எழுதியும் பேசியுமுள்ளவர்களில் முக்கியமானவர்களைத்தானும் இங்கு குறிப்பிடுதல் சாத்தியமன்று. அவ்வாறாயின், கடந்த அறுவது ஆண்டுகளாக மக்கள் இயக்கங்களிலும் கலை இலக்கியக் கல்வி இயக்கங்களிலும் தொடர்புகொண்ட யாவரையும் பேட்டி காணவேண்டும். அந்தளவுக்கு அவ்வியக்கங்களில் இடம் பெற்றவன் பாரதி.

பொதுவாகக் கூறவேண்டுமாயின், தற்காலத் தன்மையைத் தமிழ்க் கவிதைக்கும் இலக்கியத்துக்கும் அளித்த வகையில் இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கும் அவன் திசைகாட்டியும் உற் சாகமளித்தும் உள்ளான். இலங்கையிலே தேசப்பிடிப்பு, விவசாய கைத்தொழில் வளர்ச்சி, சுயதேவைப் பூர்த்தி, பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி முதலானவற்றை நாடியவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலும், மொழி இன உணர்வுகளைத் தூண்டி வளர்க்க முனைந்தவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலும், தேசிய சர்வதேசிய நோக்கில் மானிடச் சமுதாய மாறுதல்களை வேண்டியவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலும் பாரதி ஊன்றுகோலாகி இருக்கிறான். அந்தளவுக்குப் பிரசித்தியும் சக்தியும் தற்கால இயக்கங்களால் ஒதுக்கப் படவியலாத தன்மையும் கொண்டவன் பாரதி.

அடக்குமுறையும் அறியாமையும் வறுமையும் அகன்ற பேதமற்ற ஒரு சமுதாயத்தைக் காணவும், தாய்மொழியை அதன் உரிமைகொண்ட மக்களுக்குத் தேவையான சிந்தனைகளையும் உணர்வுகளையும் வழங்கவல்ல ஒரு கருவியாக வளர்த்து வளம்படுத்தவும், அநீதியை எதிர்த்து அஞ்சாது போராடும் உணர்வினைச் சாதாரண மக்களிடையே வளர்க்கவும் வேட்கைகொண்ட நவீன எழுத்தாளர் கலைஞர்களுக்கு, பாரதியின் பல கருத்துக்கள் மட்டுமன்றித் தன் ஆற்றலால் வெகுஜனங்களிடையே அவன்பெற்றுள்ள செல்வாக்கும் உதவும்.

அதனால்தான் நாம் பாரதி நினைவினை இன்று கொண்டாட விரும்புகிறோம். எதார்த்த உலக நெருக்கடிகளிலிருந்து நமுவ முயன்ற கலைஞருக்கன்றி மக்கள் போராட்டங்களுடனும் இயக்கங்களுடனும் இணைந்த கலைஞருக்கே விழாக்கள் மக்களால் வேண்டப்படுவதுண்டு. பாரதியின் நினைவும் தாக்கமும் யாம் உவக்கும் இயக்கங்களுக்கும் இலட்சியங்களுக்கும் உணர்வும் உயிரும் ஊட்டவல்லவெனக் கண்டே எமது இன்றைய தேவை நோக்கி நாமும் விழாக்கள் எடுக்கின்றோம்; மலர்கள் வெளியிடுகின்றோம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. 14-01-1904 அன்று சென்னையில் ஆங்கிலத்தில் நூல்வடிவில் வெளியிடப்பட்டது கா. அப்பாத்துரையின் தமிழாக்கம் 1909 இல் வெளியானது. 1933 ஆம் 1934 ஆம் ஆண்டுகளில் 'ஈழகேசரி'யிலே தொடர்ந்து இந்நூல் வெளியிடப்பட்டமையும் கருத்திற் கொள்ளத் தக்கது.
2. மணி, பெ. சு., 'பாரதியாரும் தமிழ்ப் புலவர்களும்', சென்னை, 1981, பக். 34 — 38
3. பாரதி அறுபத்தாறு' செய்யுள்கள் 40, 41
4. 'ஸ்ரீ லங்கா' கொழும்பு, ஆகஸ்ட் 1961.
5. இளசை மணியன் (தொகுப்பாசிரியர்), 'பாரதி.தரிசனம்' (இரண்டாம் பாகம்), சென்னை, 1977, பக். 216.
6. கணபதிப்பிள்ளை, சு., 'ஈழத்து வாழவும் வளமும்', சென்னை, 1962, பக். 40

- இராஜகோபால், தியாகி, கோ., 'இந்திய விடுதலைப் போரில் இலங்கை மகன் பங்கு' குரும்பசிட்டி, 1975, ப. 120
7. யாழ்ப்பாண மாணவர் மகாநாட்டில் நெருங்கிய பங்கெடுத்தவரும் எனது ஆசிரியருமான ஒரேற்றர் சி. சுப்பிரமணியம் நேரிலும் கடிதவாயிலாகவும் இச்செய்திகளை எனக்குத் தெரிவித்தார்.
 8. 'இந்திய விடுதலைப் போரில் இலங்கை மகன் பங்கு' ப. 2
 9. Handy Perinbanayagam, A Memorial Volume, Chunakam 1980, p. 22.
 10. மேற்படி நூல், ப. 149.
 11. இலங்கைகண்ட பாரதி, 'மல்லிகை', யாழ்ப்பாணம், மே 1982, ப. 20.
 12. மேற்படி கட்டுரை, ப. 19
 13. கனக. செந்திநாதன், 'சுழம் தந்த கேசரி' சுன்னாகம், 1968 பக். 35, 50
 14. டாக்டர் சாமுவேல் ஜான்சனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை 1971 இல் எழுதிய ஜேம்ஸ் போஸ்வெல் (1740 — 95) ஜான்சனின் உரையாடல் ஆற்றலினை நிலைநாட்டிப் பெயர் பெற்றவர்.
 15. கு. ப. ராஜகோபாலனும், பெ. கோ. சுந்தரராஜனும் (சிட்டி) எழுதிய 'கண்ணன் என் கவி' என்ற நூலின் இரண்டாம் பதிப்பில் (சென்னை 1981) சோ. சிவபாத சுந்தரம் எழுதிய 'இலங்கையில் பாரதி' என்ற முன்னுரை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
 16. வீரகேசரி 17 - 1 - 82 வார வெளியீட்டில் மறுபிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது.
 17. 'இளைஞர் விருந்து', வட்டுக்கோட்டை, 1958, ப. 43
 18. மூதூர், 1965.
 19. 'புலவர்மணி கவிதைகள்', மட்டக்களப்பு, 1980.
 20. வேந்தனார், வித்துவான் க., 'கவிதைப் பூம்பொழில்' யாழ்ப்பாணம், 1964, ப. 39.
 21. மஹாகவி, 'வள்ளி', யாழ்ப்பாணம், 1955, ப. 23.

22. 'சிலம்பொலி', யாழ்ப்பாணம், 1960, பக். 63.
23. சிவநாயகம், எஸ்.டி., 'நான் கண்ட பாரதி', சிந்தாமணி, கொழும்பு, 14 - 2 - 1982.
24. 'மஹாகவி பாரதி' என்ற இந்நூல் கே. ஜி. அமரதாசாவி னை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கல்கினை, கண்டி, 1982.
25. இளங்கீரன், 'பாரதி கண்ட சமுதாயம்' நவபாரதி பதிப்பகம், சென்னை, 1955.
26. கைலாசபதி, க., 'இரு மகாகவிகள், சென்னை, 1962.
27. சிதம்பர ரகுநாதன், 'கங்கையும் காவிரியும்' சென்னை, 1966.
28. தில்லைநாதன், சி., 'வள்ளுவன் முதல் பாரதிதாசன் வரை' சென்னை, 1967, பக். 74 - 86.
29. 1973 'கலைக்கண்' சஞ்சிகை இதழ்களில் எழுதப்பட்டவை. 'பாரதி நூல்களும் பாடபேத ஆராய்ச்சியும் - சில குறிப்புகள்' என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிடப்பட்டன. தெல்லிப்பழை, 1974.

பார்வைகள்

மணி

வானும் மலையும் நிலமும் நதியும்
மரமும் இலையும் மலரும் சருகும்
பனியின் பிடியில் உருகும் மறையும்
விழிகள் தொழிலின் திறமை அழியும்.

விடியும். பனியின் பிடியும் தளரும்.
பள்ளத்தாக்கில் ஒதுங்கி ஒடுங்கி
மெல்ல மறையும்.

கொடுமைகள் இதுபோல்
மீள்வது நிசமென மனம் தளர்ந்திடலாம்.
ஒழிவது நிசமெனத் துணிவுடன் எழலாம்.

பனி பிசுபிசுக்கும்
இறுதிப்பக்க இரவில்
விழிகளைப் பிசுபிசுத்து
எழுந்திடுவான்
உலக—
எழுச்சிக்கு!

திரண்டு கறுத்த
மலைப் புயங்கள்
உருட்டி வைத்திருக்கும்
வீரத்தை
உலுப்பி உரமாக்கி
உழுதிடும் காலைப்பொழுதில்
உதயத்துக்காக—
உழைப்பான் அவன்!

இருண்ட உலகுக்கு
இதயம் காய்ந்துபோகாமல்
குருதிவார்க்கும்
தர்மஜீவன்!

தன்கரம் காய்ந்து
முரடாக.....
பிறர்வாழ்வு பூப்போல்மலர
உக்கி உரமாகும்
உழவனிவன்
உயர்ந்தவன் தான்!

விளைபூமியை நிறைத்து
பசுமையின்
பனி அரும்புகளை
வளர்க்கும் ஒருசாது—
உலகில் உயிர் காக்க
எரியும்
மெழுகுவர்த்தி தான்!

ஏர்பிடித்து
ஏற்றம் காணும் இவன்
பூமியைக் கழிக்கும்
போதெல்லாம்
விளைந்தது—
விளைகளல்ல
விதைகள் தான்!

உச்சியைக்
கதிரவன் கரங்கள்
துளாவும் போதும்
அச்சமின்றி நிமிர்ந்தவன் —
பிச்சை கேட்டுப்
பழக்கமில்லை
பிச்சைபோட்டுத்தான் வழக்கம்!

உடலில் வியர்வைகள்
பாதை வகுத்தபோதும்
கடலாக அவனுடலில்
நீர் நிறைந்த போதும்
கதிர்களை
அவன்கரம் பிடித்தானே தவிர
உதிரவிட்டு
ஓய்ந்ததில்லை!

மன உக்கிரத்தில்
கண்டதெல்லாம்
வெற்றிகளே
வெற்றியின் பக்கங்களில்
விடிவுகளே
ஆனால்—
அந்த விடிவுகள்
பணக்கார விருட்சங்களின்
மேல்தான்
ஓளிவிசை
அதன் முடிவுகள்—
இவன்தலையீது
இருளைப்பார்த்தின!

வழங்கிய வயிறு
வற்றுகின்றது
ஏந்திய கரங்கள்
நீரம்புகின்றன!
தலைகுனிந்து
தன்காலைப் பார்க்கின்றான்
தான் முன்னேதான்
கால் வைக்கிறேனா என்று!

அவன் இருண்ட
கண்களுக்கு
எல்லாமே — இருளாகத்தெரிய
பகைக்கின்றான்
பாழும் உலகை!

யன்னல்கள்

சேகர்

ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய்
 வரிசையாய்த்
 தெரியும் ஒளிச்சதுரம் ஒவ்வொன்றன் பின்னாலும்
 கடல்போல புத்தகங்கள் கண்முன் விழித்திருக்கும்,
 மூழ்க முடியாது முகங்கள் மிதந்திருக்கும்.

பகல்முழுதுங் கேட்ட விரிவுரையின் தாலாட்டை
 இரவு நினைக்க
 இன்னொருகாற் கண்ணையரும்.

ஊய் என்றொரு சிழ்க்கை உரக்க ஒலித்தடங்கும்,
 ஆற்றின் எதிர்க்கரையில் எதிரொலியாய் ஊழை எழும்,
 சரிந்த தலை நிமிரும்.

காற்றடித்துக் கண்ணாடி கொட்டுண்ட யன்னல்களின்
 பின்னிருந்து கைவிளக்குச் சைகையிலே பல கதைகள்

ஒரு சதுரம் இருளாக
 மறு சதுரம் ஒளியேறும்,
 ஒளியில் அயர்ந்த விழி
 இருளில் விரிந்திருக்கும்.
 கட்டிடத்தின் காவலர்கள்
 கதிரையிலே தூங்குகையில்
 பேராதனையின் வளாகம் விழித்திருக்கும்.

இன்று --

கதவு அடைத்திருக்கும் கட்டிடங்கள் தூங்குகையில்
 காவலர்கள் விழித்திருப்பர்.
 ஊமை இருளில் யன்னல் அழும் முனகல்
 காதுக்குக் கேட்காது.

“வழமையிலும் அதிகமாய் திறந்திருக்கக் கடவது”
 என்று பொறித்த சொற்கள் மிக உறுத்த
 செனெற் மண்டபத்தின் பளிங்குக் கல் உருகாது,
 உள்ளே புழுங்கும்.

(* 1984 யூலை மாதம் முடிய பேராதனை வளாகத்திற்கு)

● உருகும் பனியில்....

● செ. மகேந்திரன்

அன்று காலைலும் அதே ஆவலுடன் பார்க்கின்றேன். இன்னும் அந்தப் பனிப்படலம் கரைந்து போகவில்லை. அதே மாதிரியே மாறாமல் கிடந்தது. இன்றுடன் அது அப்படியே கிடந்து முப்பது நாட்களுக்கு மேலாகின்றது.

வெள்ளை வெளேரென்று இறுகிப்போய் கிடக்கின்ற அந்தப் பனிப்படலம் உருகி நீராகி வடிந்து அந்த உணவு விடுதியின் கூரை பழைய நிலையை அடைவதைப் பார்க்க நான் குழந்தையைப் போன்ற ஆர்வத்தைக் கொண்டிருப்பது ஆச்சரியத்துக்குரியது. ஒவ்வொரு நாளும் காலை எழுந்து என் இரண்டாவது மாடியில் இருக்கும் அறையின் யன்னல் ஊடாக பார்க்கும் போது உணவு விடுதியின் கூரை சீற்று கண்ணில் படும். இப்பொழுது கொஞ்ச நாட்களாக அச் சீற்றின்மேலே பனிப் படலம் கெட்டியாக உறைந்திருந்தது.

இது பனி காலம். போன மாதக் கடைசியிலே பலமாகப் பனிமழை பொழிந்தது. அன்றி விருந்து இன்றுவரை வெப்ப நிலை ஏறவில்லை. அதனால் பனி அப்படியே கிடந்தது. கரைந்து நீராகவில்லை. ஒவ்வொரு நாள்

காலையும் எழுந்து அந்த யன்னலூடாக அதையே பார்க்கின்றேன். ஆம்! உலகத்தில் இது போல் எத்தனை இயற்கையின் மாற்றங்கள் வினாடிக்கு வினாடி நடந்தவண்ணமே இருக்கிறது! பல வண்ண மலர்களை பார்த்து ரசித்திருக்கிறேன், அவை முகை வெடித்து மெட்டாகி விரிவதை அவதானித்திருக்கிறேனா? அப்படியிருக்க இப் பனிப்படலம் உருகி நீராவதையிட்டு எனக்கு ஏன் இவளவு அக்கறை? அக்கறை இருக்கோ இல்லையோ, நேரம் இருக்கு. பொதிபொதியாக எனக்கு நேரம் இருக்கு.

ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சியைக் கூட மணிக்கணக்காக இந்த ஜன்னல் ஊடாக பார்த்துக் கொண்டு நிற்குமளவுக்கு நேரம் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளாக சீட்டாட்டம், சினிமா, வீடியோ, பியர் என்று நேரம் போனது. இப்பொழுது அந்த விசயங்களிலும் போகவில்லை.

இது நான் ஜோர்மனிக்கு வந்து இரண்டாவது 'விண்டர்' (Winter). இருந்தாலும் இரண்டு மாதங்கள் போல நாட்கள் ஓடி மறைந்துவிட்டன. ஊரிவிருந்த போதெல்லாம் விடிய எழுந்து கிணற்றடியில் மூன்று வானியை அள்ளி ஊற்றி, சேட்டை மாட்

டிக்கொண்டு, சாப்பாட்டை சாப்பிட்டதும் விட்டதுமாக ஓடி பஸ்ஸில் தாவி, இடித்துநெரித்து ஏறி அவசரமாக வேலைக்குப் போகும் போதெல்லாம் எனக்கு எவளவு நேரப் பற்றாக்குறை. இப்பொழுது இங்கே அடுத்து என்ன செய்வது எந்தத் திசையில் காலடி வைப்பது என்ற நோக்கமேனு மின்றியே விடிகின்றது. அப்படியே விடிந்த ஒரு காலைதான் இன்றும் விடிந்தது.

“ஊ” என்று உணவு விடுதிக்கும் அப்பால் எதிரே தெரிகின்ற பிரமாண்டமான சீனித் தொழிற்சாலையின் விசில் அலறியது. உணவுச் சாலையைவிட்டு கூட்டம் கூட்டமாக தொழிலாளர்கள் வெளியேறுகின்றனர். நீலநிற மேலங்கிகளையே எல்லோரும் அணிந்திருக்கின்றனர். திரும்பி அறைச்சுவரில் தொங்கிய மணிக்கூட்டில் மணியைப் பார்க்கிறேன், ஒன்பது அரையைத் தாண்டிவிட்டது. தொழிலாளர்கள் காலைச்சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு தொழிற்சாலையை நோக்கிச் செல்கிறார்கள். நான் இப்பொழுதுதான் படுக்கையைவிட்டு எழுந்து நிர்கிறேன். சீ... என்ன வாழ்க்கை.

பூலோகு இரண்டு ஆண்டுகள் முன்பு வந்ததால் தப்பித்துக் கொண்டான். அந்த சீனிப் பக்ரறியில்தான் வேலை. உணவு விடுதிக்கு வருவதில்லை. வேலை செய்யும் இடத்துக்கு அருகிலேயே சாப்பாட்டை முடித்து விடுவான். இரவு மிஞ்சிய பாணை

யும், பண்டி இறைச்சியையும் இன்று கொண்டு போயிருப்பான். பல காலைகளில் அவன் சாப்பிடுவதேயில்லை. வெறும் கோலாப் போத்திலோடு சரி. பூலோகும் நானும் பலநாள் பள்ளிநண்பர்கள். பள்ளி நாட்களிலேயே பூலோகு பொது நோக்குடையவனாக இருந்தான். சுற்றிவர கேளிக்கைகள் குவிந்து கிடக்கும் நாட்டில் அமைதியாக ஒரு முனிவனைப்போல வாழ அவனது அந்தப் போக்கு அவனுக்கு உகவியது. வாய்திறந்தால் நாட்டுப் பிரச்சனைகள், உலகப் பிரச்சனைகள் என்று ஏதாவது பற்றிய அவனது கதைகள் அமையும். நல்லதொரு மாற்றம் நாட்டில் ஏற்படும் என்று நம்பிக்கையோடு அடிக்கடி கூறும் போது அந்த எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கை என்னிடமும் சிறிதளவாவது ஏற்பட்டதுண்டு. ஆனால் எனது குடும்பப் பொறுப்புகள் என்னை நிலைகுலைய வைத்தன.

பூலோகு கெட்டிக்காரன். தனது இரண்டு வருட உழைப்பில் தனது தமக்கை சிரேசாவுக்கு சிகனம் கொடுத்து கரைசேர்த்து விட்டான். இன்னும் அவனுக்கு சகோதரிகள் போலவே பொறுப்புக்கள் அதிகம். என்னாலும் அவன் நிரந்தரமாக வேலைசெய்கிறான். அவன் இங்கு வந்த காலத்தில் அப்படி ஒரு வாய்ப்பு. ஆனால் நான் இங்கு வந்தபோது அந்த வாய்ப்பு இலங்கையருக்கு பறிபோய்விட்டது. வெறும் தண்டச் சாப்பாடு தருகிறார்கள். வயிறு வளர்கிறது. எனது இறு

கிய தசைகள் கூட தளர்ந்து போய்விட்டது. கோடைகாலங்களில் பூலோசுவின் உதவியுடன் ஆங்காங்கே சுற்றித் திரிந்து பழம் பீடுங்கல், காய்சீவல், பூப் பறித்தல் என்றெல்லாம் தற்காலிகமாக வேலைசெய்தும் பெரிதாக மிச்சம் பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. நேற்றுதான் நான் இங்கு வருவதற்காகப் பட்டகட்டைத் திருப்பி வட்டியோடு கட்டி முடித்ததாக வீட்டிலிருந்து சுடிதம் வந்திருந்தது. இதைத் தவிர எனது நான்கு சகோதரிகளில் மூத்தவளுக்கு மப்பது தாண்டிவிட்டது என்பவையும் ஞாபகப்படுத்தியிருந்தார்கள். வீட்டில் ஒரே ஒரு ஆண்பிள்ளை நான்தான். அப்பரைக்காடு வா என்கிறது. வீடு போ என்கிறது. தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் வேலை செய்த அவர் 'பிறவிடன் பண்டை'யும் எடுத்துச் செவ்வழித்துவிட்டுப் படுக்கையில் விழுந்து விட்டார். இந்த நிலைமையில் தான் பெரும் சாகசங்களைச் செய்யப் போவதாக மூட்டை கட்டிக்கொண்டு வெளி நாட்டுக்கு வந்தவர்கள் வரிசையில் நானும் சேர்ந்து கொண்டேன். முக்திவந்தவர்கள் பலர் ஏனோ தானே என்று முன்னேறி விட்டார்கள். நான் மட்டும்...

அழைப்பு மணி அடித்தது. கீழே யாரோ வந்திருக்கிறார்கள். யன்னலை மற்றாகவே திறந்து எட்டிப் பார்க்கிறேன். குளிர் காற்று குப்பென்று அறைக்குள் அடிக்கிறது. நீலநிற அடிக்காரின் அருகில் நான்கு இளைஞர்

கள் புன்முறுவலுடன் மேலே பார்த்தபடி நிற்கிறார்கள். நால்வரும் இலங்கையர் என்பது பார்த்தவுடனே தெரிந்தது. இலங்கையரென்றால் இவ்விடத்தில் யாரிடம் வருவார்கள்? எங்களிடம்தான். கதவைத் திறக்க வேண்டும். யன்னலை மூடுகின்றேன். குசினிக்குள் ஓடிச் சென்று பைப்பில் வந்த சுடுகண்ணீரில் மகத்தை அவசரமாக அலம்பிய பின் படிக்கட்டில் அவசரமாக வாசற் கதவு மூடும் கீழ்க் கட்டிற்கு இறங்குகின்றேன்.

யாராக இருக்கும்? யாராவது பூலோசுவிடம் வந்திருப்பார்கள். எனக்கு நண்பர்கள் அதிகம் கிடையாது. அதிகம் பழகும் இயல்பும் என்னிடம் இல்லை. பூலோசுவைக்கு நல்லவர்கள் கெட்டவர்கள் உட்பட அதிக நண்பர்கள். அனால் பூலோசு ஒருபோதும் கெட்டு விடவில்லை. அவன் ஏற்றுக் கொண்ட இலட்சியம் அவனுக்கு அந்த மன உறுதியைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும்.

வந்தவன் ரவிச்சந்திரனும் அவனது நண்பர்கள் மூவரும் தான். நான் நினைத்தபடி பூலோசுவை குசலம் விசாரிக்க வந்திருந்தார்கள். தான் இப்போது 'பவுடர் பிஸ்னஸ்' செய்வதாகக் கூறி ரவிச்சந்திரன் தன் நண்பனைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டினான். சொந்தக் கார் வைத்திருக்கிறானாம். மணிக்கு 150 கி மீற்றர் வேகத்திற்கு மேல் ஓடுதில்லையாம். புதிதாக பென்ஸ்

வாங்கப் போகிறோம்: இருபதாயிரம் மாக்குகளுக்கு மேல் வேண்டும். நான் மனதிற்குள் பெருக்கிப் பார்க்கிறேன். 2 லட்சத்திற்கு கிட்ட வரும். 'ரீ' குடிக்க மறுத்தார்கள். கோப்பி குடிக்கத் தயங்கினார்கள். பியர் ஒவ்வொரு போத்தலை காலி செய்துவிட்டு 'மால்பிரோ சிகரெட்'டையும் ஊதிக்கொண்டு புறப்படத் தயாரானார்கள். அட்ரஸ்ஸை தந்து பூலோசுவை கடிதம் போடும்படியும் பின்பு வந்து சந்திப்பதாகவும் சொல்லி விட்டுச் சென்றார்கள்.

ரவிச்சந்திரன் பக்கத்து ஊர்க்காரன்தான். எனக்குப் பின்தான் ஜேர்மனிக்கு வந்தவன். வரும் பொழுது தாடி வளர்த்து மெலிந்திருந்தான். இப்பொழுது தசைகள் வைத்து வண்டி சேட்டுக்கு மேலால் அரும் பக் தொடங்கியிருந்தது. மெல்லிய சிகப்பேறியிருந்தான். என்னைப் போலவே அவனுக்கும் வேலை செய்ய அனுமதி இல்லை. அப்படி இருந்தும் ஏது இவ்வளவு பணம்? பென்ஸ் கார் வாங்குமளவு! பவுடர் பிஸ்னஸ் பற்றி முன்னரும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்று தான் அதனால் வளர்ந்த ஒரு வளை நேரிற் பார்க்கிறேன். எனக்கும் கூட அந்த பிஸ்னஸ் விலாவது இறங்க வேண்டும் என்ற ஆவல் சிறிதாக எழுகிறது. இன்று பின்னரம் பூலோசுவிடம் இந்த பிஸ்னஸ் பற்றி கேட்டறிய வேண்டும். அதில் ஈடுபடா விட்டாலும் அதைப்

பற்றி அறிந்து வைத்திருப்பான்: ஒரு நம்பிக்கையுடன் மத்தியானச் சமையலைத் தொடங்குகிறேன்.

ரெலிவிஷனில் 'கிட்பராட்' நிகழ்ச்சி போய்க் கொண்டிருந்தது. பாடகர் ஒருவர் தலையை ஆட்டி வியர்க்க வியர்க்க ஆடிப் பாடிக் கொண்டிருந்தார். ஆட்டம் எங்களுர் அம்மன் கோவில் பூசாரி உருக்கொண்டு தன்னை மறந்து ஆடுவதுபோல இருந்தது.

“மச்சான் பவுடர் பாவிக்கிறவர் போல”

இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு T. V. க்கு முன்னால் வந்து அமர்ந்தபடி சொன்ன பூலோசுவை. மூன்றாவது நபர் யாரையாவது குறிப்பிடும்போது 'மச்சான்' என்ற அடைமொழியைப்போட்டுக் கொள்வது அவனது வழக்கம். அந்த T. V. பாடகரையே அவன் அப்படி விழித்திருந்தான். நான் அவனுடன் கதைக்க ஆவலாக இருந்த விஷயத்துக்கு அவனாகவே முன்வந்தது கலபமாய்விட்டது. இன்று காலை ரவிச்சந்திரனும் நண்பர்களும் வந்துபோன விஷயத்தை சொல்லி கதையை ஆரம்பித்தேன்.

“ரவிச்சந்திரன் சொன்ன பவுடரும் நீர் சொன்ன பவுடரும் ஒன்டா?”

“ஓ... பவுடர் எண்ட சொல்லுக்கை எல்லாப் போதை வஸ்துக்களையும் அடக்கிப் போட்

டாங்கள் எங்கடை பெடியள்...
என்ன வலு அக்கறையாய் விசா
ரிக்கிறீர்... உமக்கும் ஏதாவது
ஐடியா இருக்கோ? கவனம்
உதை உச்சரிச்சாலே வருஷக்
கணக்கா உள்ளே இருக்க
வேணும்''

''நீர் நாலு வருஷமா இரவு
பகலா உழைச்சு என்ன பயன்?
ரவிச்சந்திரன் சுவிஸ் பாங்கிலே
எக்கவுண்டும் திறக்கப்போற
னும்''

''ஓ.. அவன் காசு உழைக்
கிறது உண்மைதான் ஆனால்
ஒரு வேளை பிடிபட்டா... ஒரு
இலங்கையன் போதை வஸ்து
கடத்தி தங்கடை இளஞ்சந்தி
யைக் கெடுத்தான் என்பதை
அறிஞ்சா இந்த நாட்டவன்
எங்களை எப்பிடி மதிப்பான்?
இலங்களைப்போலை ஒண்டிரண்டு
பேராலே எல்லாற்றை மதிப்பும்
போகுது''

''அது சரிதான்... ஆனால்
சும்மா இருக்கவும் உவங்கள்
எங்களை மதிக்கிறாங்களே... கறுப்
பன் என்கிறாங்கள், 'வெளிநாட்
டவனே வெளியேறு' என்று மதி
லெல்லாம் எழுதுறாங்கள், உவங்
கடை மதிப்பை ஏன் எங்களுக்கு?
உழைக்கவந்த நாங்கள் எப்பிடி
யும் காசைக்கொண்டு போனால்
ஊரிலே மதிப்பிருக்கும்தானே''

''நீர் வெறும் சுயநலத்
தோடை பேசுறீர். எங்கடை
பிள்ளையாளுக்கு ஏதும் தீங்கு
நடந்தா நாங்கள் எப்பிடித்
துடிக்கிறமோ அப்பிடித்தான்

வட்டமிடும் வல்லூறுகள்

''வானத்தில்
வட்டமிடும்
வல்லூறுகளை எதிர்த்து
கின்னஞ் சிறு புற
தன் —
சிறுதகளை
சேதப்படுத்திக்கொள்ளட்டும்!''

— அல்லாமா இக்பால்

நன்றி: 'யதார்த்தம்'

மற்றவனுக்கும் எண்ட மனப்
பான்மை வேணும்... இன்னொரு
சமூகத்தை இனத்தை மக்களை
நேசிக்க முடியாதவனலை தன்ரை
இனத்தையோ சமூகத்தையோ
உண்மையா நேசிக்க முடி
யாது... தனிமனித உணர்வு
களுக்கு மேலாக ஒரு சமூக
உணர்வு எங்கள் எல்லாருக்கும்
இருக்கவேணும், எத்தனை இளம்
பெண்களும் ஆண்களும் போதை
வஸ்துக்கு ஆளாகி கெட்டுப்
போகிறார்கள். அதுக்கு நாங்கள்
உதவலாமா?

''இதையெல்லாம் யோசிச்சா
மச்சான் வாழேலாது... காசு
தான் எங்களுக்கு தேவை... காசு
கிடைச்சா எதையும் செய்வம்''

''ஓ அரசாங்கமே இந்த
நிலைமைக்குத்தானே எல்லா ரை
யும் தள்ளி இருக்கு... அதைத்
தான் விடுவம்... தற்செயலா

பிடிபட்டு ஐஞ்சாறு வருஷம் உம்மை உள்ளுக்குப் போட்டா உம்மடை இளமையையும் உணர்வுகளையும் திரும்பிக் காசுக்கு வாங்கேலுமே'

“உம்மடை கதையைப் பார்த்தா நான் இந்தத்தொழிலிலை இறங்கப் போறனெண்டு நினைக்கிறமாதிரிக் கிடக்கு... சும்மா கதைக்குச் சொன்னான்... ஆனால் சும்மா சாப்பிட்டுக் கொண்டு கனநானைக்கு இப்பிடி என்னை இருக்கேலாது... சுவைக்குப் போவமெண்டா அங்கையும் பிரச்சனையாப் போச்சு”

ஒருவாறு 'பொடி' கதையிலிருந்து விடுபட்டு வழமையான ஊர் உலகச் செய்திகளுக்கு வந்துவிடுகிறோம்.

பூலோகவுடன் விவாதித்து ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகிவிட்டது. பூலோகவின் வாதுங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் என் நிலைமை என்னைத் தளர்வடைய வைக்கிறது. வீட்டிலிருந்து மீண்டும் காச அனுப்புப்படி கடிதம் வந்திருந்தது. பக்கத்து வீட்டுச் சண்முகசந்தரம் பற்றி அக்கா நிறைய எழுதியிருந்தாள். பாரிசில் வேலைபார்த்து நல்லா உழைக்கிறோம். இரண்டாவது வீடு கட்டுகிறோம். கலர் டி. வி. தங்கைக்கு 'டிஸ்கோ' தோடு, இப்படி அடுத்த வீட்டுப் பொருட்பட்டியலையே உதாரணங் காட்டி எழுதி என் ஆண்மையைச் சோதிப்பது எனக்கு எரிச்சலை மூட்டியது.

கடந்த மாதம் மூன்று தடவைக்கு மேல் ரவிச்சந்திரன் இவ்விடம் வந்திருந்தான். அவனுக்கு ஒரு உதவி ஆள் இந்தப் பிரதேசத்தில் தேவைப்பட்டது. குறிப்பாக அவளது பிஸ்னஸிற்கு ஒரு ஏஜென்சி — கொண்டு வந்து தரும் பவுடரை விற்றுவிட்டு கொமிசனை எடுத்துக் கொண்டு மீதிப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பூலோக வான்கும் மாதச் சம்பளத்தைவிட இரண்டு மூன்று மடங்குகள் இது அதிகம். அப்படி ஒரு உதவியாளாக இருக்க முடியுமா? என்று ரவிச்சந்திரன் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டபோது எனக்குத் திக்கென்றது.

மூன்று இரவுகளாக நித்திரை இல்லை. யோசனை பலமாக இருக்கிறது. பொடி போட்டவன் தலைபோல கனக்கிறது. மூன்று வது நாள் ரவிச்சந்திரன் பவுடருடன் வந்துவிட்டான். ஒரு பத்தாயிரம் மார்க் வரும்வரை தொழிலைச் செய்துவிட்டு பின்பு நிறுத்திவிடலாம் அதுவரைக்கும் பொலிசில் பிடிபடாமல் இருக்க வேண்டும்' என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டேன். அன்று புதன்கிழமை நல்ல நாள். என் சாத்திரத்திலும் அவனுக்கு நம்பிக்கை இருந்தது. என்னுடைய கூட்டு எண்திகதி, நேரம் எல்லாம் பொருத்தமாக இருப்பதாகச் சொல்லி பவுடர் அடங்கிய பார்சலை எனது கைக்குள் திணித்தான். பூலோகவுக்குத் தெரியாமலே எல்லாம் நடந்தது.

நாட்கள் நகர்ந்து விட்டன. மாநங்கள் பல மறைந்து போயின நல்ல நேரமும் நானும் பார்த்துத் தொடக்கிய தொடக்கி வைக்கப் பட்ட தொழில் சக்கை போடு போடுகின்றது. பத்தாயிரத்துடன் நிறுத்துவதாக இருந்த மனம் அதை வாபஸ் வாங்கி விட்டது. போன கிழமை நடத்திய பிஸ்னஸில் மட்டும் ரொக்கம் 20,000 மாக்குகள் அப்படியே கையில் கிடைத்தது.

விட்டிலும் காசு வர வர பழைய பிரச்சனைகள் தீர புதிய பிரச்சனைகளும் தேவைகளும் அதிகரித்தன. வேலிகள் சுத்துமதில் களாகியது. அக்காவுக்கு கலியாணம் முடிந்தது. மாப்பிளை விட்டார் வீடு சரியில்லை என்று நாக்கு வளைத்துக்காக கூரையையே பிரித்து மேல் வீடாகக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டோம். ஊரிலும் என்னைப் பற்றி நல்லாக்கதைக்கிறார்களாம். காசு வந்தால் சரி என்ன தொழில் செய்கிறேன் என்பது முக்கியமில்லை.

பூலோகுவடன் இப்பொழுது கதைப்பதில்லை. அவன் கதைக்க முற்பட்டாலும் நானாக ஒதுங்கிக் கொள்வேன். எவளவுதான் காசு உழைத்தாலும் ஒரு மனக்காச்சம், நண்பர்கள் போதும் போதும் என்று சொல்லுமளவிற்கு பெருகியிருந்தார்கள். பாணையில் சோறு இருந்ததால் பூனைகளுக்கும் பஞ்சமில்லை.

ரவிச்சந்திரனையும் விட்டுப் பிரிந்து விட்டேன். இப்பொழுது தனித்தொழில், பல ஏஜன்சிகளை

கூட உருவாக்கிவிட்டேன். பல டரை கலத்தல், பொலீசார் கண்ணில் மண்ணைத் தூவுதல், பாதுகாப்பாக ஒழித்து மறைத்துக் கொண்டு செல்லல், வியாபார நுணுக்கங்கள் எல்லாமே எனக்கு அததுப்படி. என்னிடமே இது பற்றி ஆலோசனை கேட்க எத்தனை பேர் வந்து போனார்கள். புத்தகமே எழுதலாம்.

இன்றைக்கு முக்கியமான பிஸ்னஸ் விஷயமாக 'சுட்காட்' என்ற இடத்திற்குப் போகவேண்டும். பல டரை கமராவின் பிலிம் ரோல் போடும் இடத்தில் பக்குவமாக போட்டு முடியாகிவிட்டது. விலையுயர்ந்த அந்தக் கமராவை அலாக்காகத் தூக்கி தொழில் மாட்டிக்கொண்டு, மூக்குக் கண்ணாடியையும் அணிந்து கொண்டேன். ஒரு பணக்கார உல்லாசப் பிரயாணியின் தோற்றத்தைக் காட்டும் உடைகள். 7-30 ரயில்லைப் பிடித்து 12 மணிக்கு முன்பு 'சுட்காட்டில்' நிற்கவேண்டும். அப்படி ஒரு ஒப்பந்தம். என்னுடைய தோற்றம் எந்தவிதத்திலும் பொலிசுக்கு ஐமிச்சத்தை ஏற்படுத்தாது. அப்படி ஏற்பட்டாலும் கமராவைத் திறந்து 'பிலிம்ரோலை' பழுதாக்கும் அளவுக்கு ஆராயமாட்டார்கள். இது போன்று எத்தனையோ வழிகளில் பொலீசாரை ஏமாற்றி இருக்கிறேன்.

சரியாக 7-30 க்கு ரயில் நகரத் தொடங்கியது. ஒரு பெரிய மனிதன்போல நெஞ்சை நிமிர்த்தி உட்காருகிறேன். ஆட்ட அசைவு இல்லாமல் ரெயில் ஓடிக்கொண்

பிடுங்கித் து. அதிக கூட்டம் இல்லை. கண்ணாடி யன்னலூடாக வயல் களும் வீடுகளுமாக மாறி மாறி மறைந்தன. சுவரால்யடில்லாத அந்தக் காட்சிகளை எத்தனைதரம் பார்த்தாகிவிட்டது. சலிப்புத் தட்டியது. ஊரைப்பற்றிய சிந்தனையில் ஆழ்ந்தேன். அயலூரில் இருந்து கொழுத்த சீதனத்துடன் ஒரு கலியாணம் பேசி வந்ததாம். நல்ல இடமாம். பெயர் சுமதி. ஏ. ஏல். வரை படித்தவளாம். வீட்டாருக்கு நன்றாகப் பிடித்த தாம். கடிதத்துடன் படத்தைக் கூட அனுப்பி இருந்தார்கள். சினிமா நடிகையைப்போல அழகான தோற்றம். படத்தைப் பார்த்த நாளிலிருந்து வீட்டுக்குப் போய்விட வேண்டும் என்ற ஒரு அவா எனக்குள் எழுந்திருந்தது.

ஐஞ்சோ பத்தோ உழைக்க வந்த இடத்தில் இப்பொழுது பல லட்சம் உழைத்தும் பாழ்மனம் கேட்பதாயில்லை. பெரியகுளத்தடி வயலைப் பற்றிக்குறிப்பிட்டு எண் பதினாயிரத்துக்கு வாங்கலாம் என்றும் எழுதியிருந்தார்கள். இது தான் கடைசித்தரம். இதிலே கிடைக்கிற காசோடை பாங்கிலே கிடக்கிற காசையும் எடுத்துக் கொண்டு நாட்டுக்குப் போய்விட வேணும். இதுவரைக்கும் குடும்பத்துக்காக உழைச்ச நாளும் கலியாணம் செய்து குடும்பமா வாழவேணும்.

நான் வீட்டுக்குப் போக... எனக்கும் சுமதிக்கும் கலியாணம் நடக்க... எங்களுக்கு குழந்தை பிறக்க... குழந்தையை எடுத்துக் கொஞ்ச...

எவளவு நேரம் கண்களை மூடி கனவு கண்டேனோ அதரியாது இறங்கவேண்டிய ஸ்ரேசன் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. மணிக்கணக்காக நான் தூங்கியிருக்க வேண்டும். கண்களைக் கசக்கி நிமிர்ந்து உட்கார்ந்துகொள்கிறேன். ரயிலின் வேகம் குறைகிறது. ஆங்காங்கே பயணிகள் கூட்டத்தின் நடுவே பொலீஸ் தொப்பிகள் தெரிகின்றன. இவர்களையெல்லாம் ஏமாற்றிவிடலாம். அட! பொலீஸ் நாய்கள் வந்திருக்கின்றன. பொல்லாத 'அல்ஷேசன்' ஆற்றிவிடலாத ஜீவனுக்கு ஏன் தான் இந்த மூக்கை கூர்மையாக படைத்தானோ?

ரயில் நின்றுவிட்டது. கூடுதலாக நாய் இல்லாத பக்கமாக போகவேண்டும். இன்று ஏனோ மனம் தளர்கிறது. சாதுவாக உடல் சூடேறுகிறது. விரைவாக நடக்கத் தொடங்கினேன். ஸ்ரேசனில் ஏதோ வெடிகுண்டு புரளியாம் என்று கூட்டத்தில் சிலர் கதைப்பது கேட்கிறது. என்னுடைய கண்டகாலம் இப்பவா இவங்கள் வெடிகுண்டு வைக்க வேண்டும். பக்கத்தில் நின்ற அல்ஷேசன் என்னைப் பார்த்துக் குரைப்பதுபோல ஒரு சந்தேகம். நடையைத் துரிதப்படுத்தினேன். குரைப்பது ஓயவில்லை. மிகவும் கிட்டவாக... எனக்குப் பின்னால்! சுமராவை யாரோ இழுத்துப் பிடுங்குகிறார்கள். தோள் மூட்டு முறுகிறமாதிரி... சீ... வேறு யாருமில்லை. அல்ஷேசன் நாய்தான். நிமிர்ந்து பார்த்தேன். திடீராகத்திரமான மூன்று பொலீஸ்காரர்கள்.

சகலரும் வாழ்ந்திட....

● கவிஞர் கண்ணையா

ஒருகண் மலர் குளிரும் பனிமழை
 இருகண் மருங் கெரிக்குந் தீப்பந்தம்
 அதிகார ஆணவம் ஆட்டிப் படைக்குஞ்
 சதிகாரக் கொடூரம் சாந்தி அழிக்க
 நடைமுறையில் நலங்கெட ஆர்வம்
 இடைநடுவண் இடர்படும் மக்கள்
 உரிமைச் சதந்திர உணர்வும் அகன்று
 அரிய வழிதுறை அறிதல் பிறழ்ந்து
 செய்யுங் கடன்கள் தீவினை உயிர்வதை
 உய்யும் படியாய் ஒன்றுமே அறிந்திலர்
 நீதி சமத்துவம் நியாயம் விரும்பினும்
 நாதி தமிழ்மகன் நனிந்து அலைகினும்
 கேட்பவர் இங்கில்லை கேவலம் தரும்பழி
 மீட்பவர் யாருண்டு மேல்வரும் பயங்கரந்
 தரும்வழி நீங்கி சகலரும் வாழ்ந்திட
 அரும்பய னோங்கிட அணுகுவோம் ஓர்வழி?

சீ... எல்லாம் போச்சு!

பொலீஸ் காருக்குள் ஏற்றும்
 பொழுது எனது கண்கள் குள
 மாகிறது. ஐந்து அல்லது ஆறு
 வருட நிபந்தனை இல்லாத சிறை
 வாசம். அதுவரை எனக்காக
 அவள் காத்திருப்பாளா? வெறும்
 பணத்தால் மட்டும் நிர்ணயிக்கப்
 படும் உறவுகள். யாரையாவது
 அவள் மணம் முடித்துவிடுவாள்.
 சிறைச்சாலைச் சுதவுகள் எனக்
 காகத் திறக்கப்படுகின்றன.
 சட்டிய கோட்டைகள் எல்லாம்
 இடிய சிறைச்சாலைச் சுவர்கள்
 தான் நிமிர்ந்து நிற்கின்றன.

அங்கு ரவிச்சந்திரனைக் கண்
 டதும் நான் வியப்படையவில்லை.
 தாடியுடன் மெலிந்து இன்னும்
 பல தெரிந்த முகங்கள்... முதல்
 தடவையாக எனக்காக இல்லா
 மல் எனது நாட்டு இளைஞர்களுக்
 காக மணம் வருத்தினேன். உரு
 கும் பணியில் வெளித் தெரியும்
 உண்மைத் தோற்றங்கள் போல
 அந்தச் சுவர்களுக்கு மத்தியிலும்
 உலகம் தெரிகிறது. பூலோகு
 வுடன் பழுவிய இரண்டு வருடங்
 களில் அவன் ஊட்டிய எதிர்
 காலத்துக்கான நம்பிக்கை ஒன்று
 தான் எனக்குத் துணைபுரிகிறது.

நாட்டார் பாடல்களில்

பெண்கள் — ஒரு பெண் நிலை நோக்கு

நாட்டார் பாடல்கள் (Folk Songs), அவை தோன்றும் சமூகத்தின் இதயத் துடிப்பை எடுத்துக் காட்டும் இலக்கியங்களாகும். நேரடி வாழ்க்கையிலிருந்து தோன்றும் மூலப்பிறவிகள் ஆதலால் நாட்டார் பாடல்கள், அவை உருவாகும் சமூகத்தின் உணர்வு, எண்ணம், கருத்தோட்டம், விழுமியம் ஆகியவற்றைத் தம்மகத்தே பொதிந்துள்ளன. மேலும் அவை குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்கள் சார்ந்தவை. வேலை செய்யும் போதோ குழந்தையைத் தாலாட்டும் போதோ இழவு வீட்டில் அழும்போதோ இசைக்கப்படுபவை. இதனால் அவை ஒப்பீட்டளவில் எழுத்திலக்கியத்திலும் பார்க்க வாழ்க்கையுடன் நேரடித் தொடர்பும், பிணைப்பும் கொண்டு விளங்குகின்றன.

நாட்டார் பாடல்களின் ஆதாரசக்தி மக்களின் அன்றாட நடைமுறையே ஆகும். இதனால் மக்கள் வாழ்க்கையில் காணப்படும் பல்வேறு அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ள உதவும் ஆதாரங்களாகவும் இவை அமைகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்ணின் இருப்பு, பெண் பற்றிய சமூகக் கண்ணோட்டம் என்பவற்றை அறிய இவை சிறந்த சான்றுகளாகும். பெண்ணின் சமூக ஸ்தானம் நாட்டார் இலக்கியங்கள் மூலம் நன்கு வெளிப்படுகிறது. மேலும் நாட்டார் பாடல்களிற் கணிசமானவை பெண்களின் வாய்மொழியாக அமைந்தவை. அவர்களது பல்வேறு மனோநிலையின் பிரதிபலிப்புகளாகவும் வெளியானவை.

நாட்டார் இலக்கியம் காட்டும் பெண்கள் பற்றி நோக்க முற்படும்போது ஒரு விடயத்தை மனதில் கொள்வது அவசியம். பெண்களுடைய சாதி, வர்க்க நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப அவர்களது சமூகஸ்தானம் வேறுபடுவது கண்கூடு. பெண்களுடைய தொழில் குடும்ப நிர்வாகத்தில் பங்கு, சொத்துரிமை முறை, திருமண உரிமை, ஆண்பெண் உறவு போன்றன அவர்களது சாதி, வர்க்க நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபட்டு அமைந்துள்ளது. எனவே தமிழ்

நாட்டார் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழ்ப் பெண்ணின் பொதுமையான ஒரு சித்திரத்தை வரைதல் கடினமானது. தனது பிள்ளை, கணவன், அபலவர், குடும்பம், வேலை, சமூகம், போன்றவை பற்றி பெண்ணுடைய மனோபாவம், ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கட்டத்தில், உற்பத்திச் செயற்பாட்டில் அவளது பாத்திரம் எவ்வாறு அமைகிறது என்பதைப் பொறுத்தே அமைகிறது. அவளது பொதீக வாழ்க்கையின் தன்மையைப் பொறுத்தே பெண்ணுடைய உணர்வும், இரூப்பும் உருவாகிறது. ஆனால் இதே சமயம் இந்நிலைகளை மீறி ஒரு பொதுத் தன்மையைக் காணலாம் பெண்ணுடைய சமூகஸ்தானம் பெரும்பாலும் இரண்டாம் பட்சமானதாகவும், தங்கியிருக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் அமைந்துள்ளது. நெடுங்காலமாகவே தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவுடமை சமூகமுறை நிலவ வந்துள்ளது. இன்று சில மாறுதல்கள் இதில் ஏற்பட்ட போதும் — முகலாளித்துவ அம்சங்கள் உருவாகிய போதும் நிலவுடமைச் சமூக மனோபாவங்கள் அழிந்துவிடவில்லை. அத்துடன் கிராமிய மக்கள் இலக்கியமான நாட்டார் பாடல்கள் நிலவுடமைச் சமூகத்தில் அம்சங்களை நன்கு எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

இந்திய, இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகங்களில் பெண், சுதந்திரமான, தனிப்பட்ட ஒரு நபர் அல்ல. அவள் தனது வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் ஒரு ஆண்மகனைச் சார்ந்து நிற்க வேண்டியவள். திருமணம் ஆகாத, விதவையான அல்லது ஆண்குழந்தை பெறாத பெண் சமூகத்தின் நன்மதிப்பைப் பெறுவதில்லை. இது வர்க்க வேறுபாட்டையும் மீறி பெண்ணின் பொதுமையான, இரண்டாம்தர நிலையைக் காட்டுவதாகும். இலங்கையிலும் பார்க்க, தென்னிந்திய சமூகத்தில் பெண்ணின் நிலைமையும் பரிதாபத்துக்குரியது. ஆணின்றிப் பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை இல்லை. கணவன் இறந்தால் பெண் சொத்துரிமை அற்ற அபலை ஆகிறாள். ஆண்குழந்தை பெறாவிடின் அவளது சொத்துகள் தொடர வழியில்லை. இதனாலேயே விதவையாக இருப்பதிலும் மலடியாக இருப்பதிலும் தமிழ்ப் பெண் பெருந்துன்பத்தை அநுபவிக்கிறாள். இலங்கையிலும் விதவைப் பெண்ணுக்கு சமூக மதிப்பு இல்லை. “கைம்பெண்டாட்டி” என்று அவள் புறக்கணிக்கப்படுகிறாள். இதனாலேயே கணவன் இறக்க முதல் மஞ்சள் குங்குரத்துடன் தாம் இறக்கவேண்டுமென விரும்புகின்றனர் தமிழ்ப் பெண்கள்.

மச்ச மச்சாநெல் விளையும்
மகுடநு சம்பா போரேறும்
மச்சாண்டார் கையாலே
மாசப்படி வாங்கித் திங்க
மாபாவி ஆனேன்பா.

குச்சு குச்சா நெல்வினையும்
 குமுடரு சம்பா போரேறும்
 கொழுந்தனார் கையாலே
 கூலிப்படி வாங்கித் திங்க
 கொடும் பாவி ஆனேனப்பா.

தமிழ்நாட்டுச் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இப்பாடல், கணவன் இறந்ததால் குடும்பநிர்வாகம் அப்பெண்ணின் மைத்துனர்கள் கைக்குமாற அவர்களில் தங்கி வாழ வேண்டியுள்ளது எனப் பெண் புலம்புவதைக் காட்டுகிறது.

சொத்துரிமை மட்டுமல்ல; கணவனை இழந்த மனைவிக்கு உலக இன்பங்களும் மறுக்கப்படுகின்றன. கணவனின் நிழலாக இருக்கும் மனைவிக்குக் கணவன் இறந்தபின் வாழ்க்கை வசதிகள் குறைந்து விடுகின்றன. அதுவும் பெண்ணுக்கு மறுபணம் பெரிதும் அங்கீகரிக்கப்படாத சமூகத்தில் பெண்ணுடைய துயர் சொல்லுந்தரமன்று. எவ்வளவு இளமையில் விதவையானாலும் மீதி வாழ்நாள் விதவைக்குரிய கட்டுப்பாடுகளுடன் கழிய வேண்டும்.

ஆலம் பலவையிலே
 அருளிப்பூ மெத்தையிலே
 அருச்சுனரும் தேவியுமாய்
 அருகிருந்து பேசிவந்தோம்
 அருச்சுனருந் தப்பிவிட
 ஆலம்பலவை விட்டே
 அரளிப்பூ மெத்தைவிட்டே
 அல்லியுநா புலம்புகிறேன்.

விதவையான பெண்ணின் அநாதரவான பரிதாப நிலையை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

குழந்தையற்ற பெண்ணின், அதுவும் ஆண்வாரிசற்ற பெண்ணின் கணவன் இறந்துவிட்டால் அவளது நிலை சொல்லுந்தரமன்று. ஆண்குழந்தை இருந்தால் அக்குழந்தை மூலம் சொத்துரிமை தொடரும் கணவனின் சகோதரர் தயவை எதிர்பார்த்து நிற்கும் அவலம் இல்லை. ஆனால் ஆண் குழந்தை இல்லாவிடிலோ கணவனுடைய, அல்லது அவளது ஆண் சகோதரர்கள் வீட்டில் அவர்களது பணிப்பெண் போலத் தனது மீதி நாட்களைக் கடத்த நேரிடுகிறது. பொருளாதார அநாதையான அவள் நிலை பின்வரும் ஒப்பாரியில் வெளிப்படுகிறது. கணவனை இழந்த பெண்ணுடைய சோகத்தின் வெளிப்பாடாக மாத்திரம் அன்றி ஆணைக்

கச் சமூகத்தில் பெண்ணுடைய அவலநிலையின் சமூகப் பதிவே
டாகவும் விளங்குகிறது இந்தப் பாடல்.

மஞ்சணத் தொந்தியில
மைந்தன் பிறந்தாக்க
மைந்தனுக்குப் பங்குண்டும்
மதுரைக் கோட்டிலேயும் நியாயமுண்டும்
மஞ்சணத் தொந்தியில
மைந்தன் பிறக்கலியே
மைந்தனுக்குப் பங்குமில்ல
மதுரைக் கோட்டுலயும் ஞாயமில்ல

வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தால் ஆண்களை விடப் பெண்களை
கலங்கி அழுவதற்கும் அவர்கள் வாய் லமாழியாகவே ஒப்பாரிகள்
உருப்பெறுவதற்கும் உரித்தான சமூகக் காரணம் இப்போது
இலகுவில் விளங்குகிறது அல்லவா?

ஒருதார மணம் பற்றி நமது சமூகம் பெருமைப்படினும்,
நடைமுறையில் ஆண்கள் தமது மனைவியரை விட வேறு பெண்
களுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதைக் காணலாம். உண்மையில்
ஒருபுருஷ மணமே நிலவுகிறது. ஒரு தாரமணம் அன்று தமிழ்
நாட்டில் இது சர்வ சாதாரணம். ஆசாரப்படி திருமணம் செய்
வது ஒரு பெண்ணைத்தான். ஆனால் வேறு பெண்களை நாடுவ
தும், அவருக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளையும் பராமரிப்பதும் வழக்
கம். சொத்து வசதியுள்ள, உயர் வகுப்புக் குடும்பங்களில் இது
சர்வ சாதாரணம். ஆணுக்குரிய சலுகையாக இது கருதப்படுகி
றது. ஆனால் ஆணுடைய இச் சலுகை முதல் மனைவியின் உரி
மையில் தலையிடுவதாகும். தனக்கு முழுமையாகச் சேரவேண்டிய
சொத்தும் சுகபோகமும் இன்னொருத்திக்குப் பங்கு போகிறதே
என்ற ஆத்திரம் சக்களத்திச் சண்டையின் சமூக அடிப்படை
யாகும்.

போறாக வன்னியனார்
பொத்துவில்ப் பாப்பமெண்டு
என்ன மருந்துகளப் போட்டு
மயக்குறாரோ தேவடியாள்.

இலங்கையில், மட்டக்களப்புப் பகுதிக்குரியது மேற்காணும்
பாடல். மட்டக்களப்பில் மாந்திரிகம், மாயவித்தை பிரசித்த
மானவை. கணவர் இன்னொரு பெண்ணிடம் நாட்டம் கொண்டால்
அப்பெண் மந்திரம் மூலம் வசியம் செய்து விட்டாள்
என்று கூறுவது வழக்கம் இவ்வாறு வசியம் செய்தலை “மருந்து

போடுதல்" எனக் கூறுவதுண்டு. தமிழ் நாட்டில் இலங்கையை விட நிலைமை மோசம். அங்கு "சின்ன வீடு" என்று அதற்கு அங்கீகாரம் உண்டு. (தென்னிந்தியத் தமிழ்ப் படங்கள் பலவும் இக்கருத்தை வற்புறுத்துகின்றன. மனமதலீலை யிலிருந்து "நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே" வரை பல "நவீன திரைப்படங்கள்" என்று கூறப்படுபவை ஒரு தலைப்பட்சமான இக்கருத்தை நியாயப் படுத்துபவை ஆகும்.) இதனாலேயே தமிழ் நாட்டில் உருவான பாடல்களில் சக்களத்தி மேல் கொள்ளும் வெப்பிசாரம் இன்னும் வேகமாக வெளிப்படுகிறது.

தங்கக் கதவசைய
தலைவாசல் வேம்பசைய
வயிரக்கல்லு மின்னலுல
வந்துநிக்கா சக்களத்தி
சக்களத்தி சாவாளோ
சாமம்போல வேவாளோ.

அடிக்கணும் குளிரும் காய்ச்சல்
ஆறுமாசம் ஒரு வருஷம்
எடுக்கணும் பாடை கட்டி.
என் மனசு பாலாக!

ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணின் ஒளிவுமறைவற்ற ஏக்கங்களும் எண்ணங்களும் இப்பாடலிற் புலனாகிறதல்லவா?

பெண்ணின் சொத்துரிமை குழந்தைமூலமே தொடர்வதை பெண்களின் வாய் மொழியாக அமைந்த ஒப்பாரிகள் குறிப்பிடுவது மேலே காட்டப்பட்டது. பெண்கள் குழந்தைப் பேற்றை வாழ்க்கையின் உயர்ந்த பேராகக் கருதுவதற்கு இதுவும் முக்கியமான காரணமாகும். சொத்தில்லா இடத்தில், பெற்றோரை உழைத்துக் காப்பாற்றும் எதிர்காலக் காப்பாளனாகவும் ஆண் குழந்தை கருதப்படுகிறான். மேலும் கிராமங்களில் விவசாயக் கூட்டுக் குடும்பங்களில் ஒரு குழந்தையின் பிறப்பு உழைப்புச் சக்தியின் அதிகரிப்பாகவும் அமைகிறது. ஆக இக்காரணங்களாலே குழந்தைப் பேறு மிக முக்கியமான தொன்றாகக் கருதப்படுவது. குழந்தை பெறாத பெண் தன்னைக் காயக்காத மரம், வரண்ட நிலம், பாழங்கிணறு முதலியவற்றுக்கு ஒப்பிட்டு தான் பயனற்றவள் என்று கூறுவதை நாட்டார் பாடல்களில் பரக்கக் காணலாம்.

குழந்தையின் பிறப்பைச் சிறப்பித்து, தம்மை உய்விக்க வந்த தெய்வம் என்று தாலாட்டுப் பாடல்களில் தாய் கூறுவாள்.

குழந்தையைத் தாலாட்டும் போது தனது மன உணர்வுகளுக்கு வடிவாக அமைக்கிறார் தாய். இவ்வகையில் தாலாட்டுப் பாடல்களும் பெண்ணின் சமூகக் கருத்தோட்டங்களையும் எண்ணங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

பிள்ள வேணுமெண்டு நாங்க கதிரமல போகயில
 கதிரமலச் சாமி வந்து பிள்ளக்கவி தீர்த்தாரோ
 விளக்கிவிட்ட நெய் போல வெந்துருகி நிற்கயில
 கதிரமலச் சாமிவந்து எங்கட கண்கலக்கந் தீர்த்தாரோ.
 எங்ககுடி மங்கு தெண்டு எதிர்க்குடிகள் ஏசாம
 சங்குவளைப் பொற் கதவு தான்துறக்க வந்தாரோ.

இவ்விரு தாலாட்டுப் பாடற் பகுதிகளும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவையாகும். இதல் இரண்டாம் பாடல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்குரிய ஒரு முக்கிய தன்மையை உணர்த்துவதாகும். பெரும்பாலும் ஆண்குழந்தையே விரும்பிப் போற்றும் பாடல்கள் மத்தியில் இது வேறுபாடான ஒன்று. மட்டக்களப்பில் குடிமுறை என்பது உண்டு. இதனைச் சாதிக்குள் இருக்கும் உபபிரிவு எனலாம். ஒரே குடியினரிடையே திருமண உறவு விலக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் குடியை வெளிமணக் குழு என்றும் கூறலாம். இக்குடிமுறை தொடர்வது பெண் மூலமே ஆகும். அதாவது வேறு வேறு குடியைச் சேர்ந்த ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்வர். பிள்ளைகள் தாயின் குடியையே சாருவர். ஒரு குடும்பத்தில் முற்றிலும் ஆண்மக்களே இருப்பின் குடித்தொடர்பு அற்றுப் போகிறது. ஏனெனில் ஆண்கள் திருமணம் செய்து தந்தையாகும் போது குழந்தை தாயினது குடிக்கே உரித்தாகிறது. இதனால் குடி தொடர பெண் குழந்தை அவசியம். இது தாய் வழிவாரிசு முறையாகும். மட்டக்களப்பின் சமூக அடிப்படையில் காணப்படும் இத்தன்மையால் பெண்குழந்தை மிகுந்த வரவேற்புப் பெறுகிறது. இதனால் "குடி மங்காமல்" இருக்க குழந்தை (பெண்) பிறந்தது என்று குறிப்பிடுகிறது இத்தாலாட்டு.

நிலப்பிரபுத்துவ, செல்வந்தக் குடும்பங்களில் பெண் வீட்டுக்கு வெளியே பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபடுவது மிகக் குறைவு. நிலப்பிரபுக்களின் சொத்துரிமை தொடர்வதற்கான வாரிசுகளை உருவாக்கும் பணியிலேயே அவள் ஈடுபடுகிறாள். ஆனால் ஏழை விவசாயக் குடும்பங்களில் பெண்ணின் நிலைமை வேறு. அங்கு பெண், பொருள் உற்பத்தியிலும், தொழிற்சக்தியை உருவாக்கும் மறு உற்பத்தியிலும் (Production and Re-Production) ஏக காலத்தில் பங்கு கொள்கிறாள். சமூகச் சுரண்டலுக்கு அவள் ஆளான போதும் சிறிய சுதந்திரமாவது அவளுக்குண்டு. விவசாய

யம் சம்பந்தமான சில குறிப்பிட்ட தொழில்கள் பெண்களுக்கே உரியவை. நாற்று நடுத்தல், கோட்டுங்குதல் போன்றவை அவை. அறுவடையின் பின் நெல்லைக் குற்றி அரிசியாக்கலும் பெண்ணின் வேலையாகும். மேட்டு நிலப் பயிர்களில் தினை ஒன்று. தினை விளைந்தபின் அதற்குக் காவல் தேவை. இதனையும் பெண்களே செய்வர். கொங்கு மாவட்டப் பாடல் இதனைத் தெரிவிக்கிறது.

ஓடி ஓடிக் கொய்தாளா
ஒன்பதுமடி தெனங்குகுதே (கதிர்)
பாடிப் பாடிக் கொய்தாளா
பத்துமடி தெனங்குகுதே.

வட்டொ வட்டொப் பாறையிலே
கொட்டுளாந் தெனங்குகுதே.

ஆணைத் துணைக்கொண்டு அவளில் தங்கி வாழும் இரண்டாந்தர நிலை எமது பெண்களுக்குரியது. எனினும் இந்நிலைக்கு எதிராகச் சிலர் குரல் கொடுத்தும் உள்ளனர். பொருந்தாமணத்தை எதிர்த்தும், கொடுமை செய்யும் கணவனுக்கு எதிராகவும் இந்த எதிர்ப்புக் குரல்கள் உயர்ந்துள்ளன. தமது பணவலிமையால், உடல் வலிமையால் ஆண்கள் தமக்கு மிகவும் இனையவரான பெண்களைத் திருமணம் செய்வதுண்டு. இத்தகைய திருமணங்கள் சமூகத்தின் எல்லா மட்டங்களிலும் இடம் பெறுபவை. பெண்கள் இதனை ஏற்றுக் கொண்டு அடங்கிப் போவது தான் பெரும்பான்மையாக நிகழ்ந்தாலும் தமது மன வேக்காட்டையும் வெறுப்பையும் நாட்டார் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

நாணலுத் தட்டைபோல நரைச்ச கிழவனுக்கோ
கோவப்பழம் போல குமரிவந்து வாய்ச்சனல்லு

எவ்வளவு தான் பொருளாசை காட்டினும் மனம் விரும்பாமணத்தை மறுத்துப் பேசும் தைரியத்தைச் சில பாடல்களிற் சந்திக்கலாம்.

“தங்கத் தயிலாவைத் தாறனெண்டு சொன்னாலும்
தாரம் இழந்தவனுக்கு நான் தாரமாப்போறதில்ல”

“தங்கத்தால வேட்டிகட்டி சருகையால் சால்வை போட்டு
செருப்பில் நடந்தாலும் அவரைச் சேரமனம் சொல்லுதில்ல”

தமிழ்நாட்டில் சிலசாதியினரிடையே பெண்களுக்கு விவாகரத்துச் செய்யும் உரிமையும் மறுணைச் செய்யும் உரிமையும் உண்டு. இதனால் கணவனுடன் பிரச்சனை வரும்போது அதனைச்

கூற்றுக்கள்
நிற்பேதங்களைக்
காட்டாத போதும்...

நீரூற்றுக்கள்
நிற்பேத மின்றியே
சுரக்கும் போதும்...

வான் மழை
வர்ணங்கள் இன்றியே
பொழியும் போதும்...

ஓந் தாயின் வயிற்றில் பிறந்த
மானூட எச்சங்கள் மட்டும்
ஏனோ...?

நிறங்களையும்
குலங்களையும்
கோத்திரங்களையும் கொண்டு
மானூட உறவுகளில்

வகுத்தும்
பிரித்தும்
பேதமை காட்டுகிறது...?

நன்றி: காற்று

சகித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து தீரவேண்டிய நிர்ப்பந்தமில்லை.
மிக இலகுவாகப் பெண்ணை மணமுறிவு செய்து கொள்ளலாம்.

குத்தின அரிசி ஓரலிலே
கொலிச்ச அரிசி மொறத்திலே
ஆக்கின சோத்துக்கு உண்ணாமையேசின
இந்தாடா மாமா உந்தாவி

கட்டிய தாலையையே அறுத்துத் தனது சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டும்
பெண்ணின் குரல் இங்கு ஒலிக்கிறது.

இவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் போது நாட்டார் பாடல்
கள் காட்டும் பெண்களின் சித்திரத்தை உயர் இலக்கியங்கள்
காட்டும் சித்திரத்துடன் ஒப்பிடாமல் இருத்தல் முடியாது.
உயர் இலக்கியங்களில் குறிப்பாக சங்க இலக்கியத்தைத் தவிர்த்த
ஏனைய இலக்கியங்களில் நாட்டார் பாடல்களில் காண்பது
போன்று பெண்ணின் பல்வேறு நிலைகளைக் காணுதல் முடியாது.
மீண்டும் மீண்டும் பெண்ணின் ஒரே வகையான தோற்றமே
இடம் பெறுகிறது. குறிப்பாக தொழில் செய்யும் பெண் (பள்ளா,
குறவஞ்சி போன்ற பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்கள் தொழில் செய்
யும் பெண்ணைக் குறிப்பிட்டுள்ளன.) பற்றிய கருத்துக்கள் உயர்
இலக்கியத்தில் இல்லை என்றே கூறலாம். மணமுறிவு செய்யும்
பெண்ணையோ, பொருந்தாத திருமணத்தை எதிர்க்கும் பெண்
னையோ அங்கு காண்பதற்கு இல்லை. ஆனால் நாட்டார் பாடல்
களோ தமிழ்ச் சமூகத்தின் உயிரும் உணர்வும் கொண்ட
பெண்ணை எமக்குக் காட்டுபவை. பெண் பற்றிய ஆய்வுகள்
வளர்கின்ற இக்காலத்தில் இவற்றுக்கான ஆதாரமாகத் திகழக்
கூடிய வலிமை நாட்டார் பாடல்களுக்கு உண்டு என்பது
மனங்கொள்ளத் தக்கது.

மழை நாளும் சாலைகளும்

ஓட்டமாவடி அஷ்ரஃப்

இருந்து விட்டுத் தூறும்
எங்கள் பகுதிகளில்
மழை!

ஆறுதற் பரிசொன்று
அடித்தாற் போல்
சந்தோஷமாயிருக்கும்
எங்களுக்கு!

“அக்கிரமம் கூடி
இப்படிப் போச்” சென்பர்
முதிர்ந்தவர்கள்!

நம்பவுந்தான் வேண்டும்
நாம்!

மழை பெய்தால்
தெருக்களில்தான்
கொண்டாட்டம் குதாகலிக்கும்!

பகலில் தெருவை
“கலர் போட்டோ” எடுத்தால்
அழகாயிருக்கும்
பெண்டிள்னையின்
பட்டிக் போட்ட
இடுப்புப் பட்டிபோல்!

தெருக்குழியில்
சேர்ந்திருக்கும் நீருள்
சடாரென்று பாய்ந்து
சலாரென்று பறக்கின்ற
நீர்த்துளியில் நனையும்
சின்னஞ் சிறிககள்!

கலவோடு பொறுக்கி
பெரிய குழிகளில்
தெத்தாளம் விடுவார்கள்
வாண்டுப் பயல்கள்!

ஹெண்டலைப் பிடித்து
‘ஸ்டியரிங்’ சுற்றுவது போல்
சுழற்றிச் சுழற்றி
சைக்கிள் ஓடுவார்கள்
புதுமீசைப் பையன்கள்!

வாகனம் வரும்போது
ஓரத்தில் நின்றால்
நிறை முழுக்குத்தான்!

வாகனக்காரன் சிரிக்க
நின்றவன் முணுமுணுப்பான்
பெண்ணை இருந்தால்
போதும் —
கலகந்தான்!

இரவில் —
மழைத் தெருவில்
சைக்கிள் ஓடுவதென்றால்
பயமாயிருக்கும் எனக்கு!

சறுக்கி விழுந்து
சாறினை நனைத்து
கைகால் சேறுகி
விட்டுக்கு வந்து
வெளிச்சத்தில் பார்த்தால்
விரல் நுணிகள்
மஞ்சளாகி இருக்கும்?
நகத்துள்ளும்தான்!

வோட்டுப் போட்டபின்
சாயம்
பூசினுற் போல

கல்

● குமுதன்

அந்தக் கலட்டி வெளியில் கனலாக எறிக்கும் வெய்யில் பார்வதியின் கண்களைக் கூசவைக்கிறது. புழுதிபடர்ந்த செம்பாட்டு நிலத்தில் பதியும் அவளது வெறுங்கால்கள் வெப்பம்தாங்காது அவளைக் கெந்த வைத்த போதும், தலையில் வைத்த மூடல் பெட்டியை ஒரு கையால் பிடித்தபடி, கயிற்றிலே கட்டித் தொங்கும் அலுமினியப் பாணையிலுள்ள நீரை தழும்பி வழியாமல் மறுகையால் நிதானமாகப்பிடித்துக் கொண்டு நடக்கிறாள்.

அவளது கணவன் சண்முகம் ஏனைய கல்லுடைக்கும் தொழிலாளர்களைப் போலவே வழமையாக காலையில் கிடைக்கும் ஏதாவது ஒரு உணவை மதிய வேளைக்காகவும் கட்டிக் கொண்டு சென்று விடுவான். இன்று அதிகாலையில் ஏதோ கூட்ட அலுவலகச் சென்றவன் அவசரத்தில் சாப்பாட்டையும் விட்டுவிட்டு போய் விட்டான். வேலைசெய்யும் இடத்தின் குறிப்பை அவனது பேச்சிலிருந்து அறிந்து வைத்திருந்த அவன் அவசர அவசரமாக சமையலை முடித்துக் கொண்டு சோற்றுப் பெட்டியுடன் புறப்பட்டான்.

நடந்து செல்லும் அவளாலேயே தாங்கமுடியாத அந்த உச்சிவெய்யிலில் காய்ந்து கருகியபடி நாள் முழுவதும் கல்லுடைக்கும் அவளது கணவன் சண்முகத்தையும் அவனைப் போன்ற தொழிலாளர்களையும் நினைத்த போது அவர்கள் எவ்வளவு கடுமையான வேலையைச் செய்கிறார்கள் என்று அவள் பிரமிப்படைந்தாள்.

அவள்கூட அந்த ஊரிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவள் தான். இளவயதிலிருந்தே கற்களை உடைத்துச் சல்லிகளாக்கும் வேலையைச் செய்துவரும் அவளுக்கு அந்தவேலையின் கஸ்டங்களும் துன்பங்களும் புதிதல்ல. ஆனால் இன்று அந்தக் கிராமத்தில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின் தாக்கம் ஏனைய தொழிலாளர்களோடு அவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க அவளைத் தூண்டுகிறது.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன் அவளைத் திருமணம் செய்வதற்கு முன் 'தேக அலுப்புக்காக' என்ற சாட்டில் தொடங்கிய மதுப்பழக்கம் குடும்பக் கஸ்டங்கள் கூடும்போது கூடிக்குறைந்து அவளுக்கு பெருந்தொல்லையாக அமைந்தது. இருந்த போதும் சுற்றம் அயலுடன் அவன் பிரச்ச

னைகளுக்குப் போவதில்லை. தான் உண்டு தன் வீடுண்டு என்று இருந்துவிடுவான்.

யாலை உந்தச் சவுக்கடிப்பள்ளிக் கூடத்திலே படிச்ச நாலெழுத்துத்தான்...”

இன்று இரவு பகலாக வாசிக சாலை, ஊர்ப்பொது வேலைகள் என்று ஓடித்திரிகிறான். ஆரம்பத்தில் இப்படியே சென்றால் அவன் குடும்பப்பொறுப்புக்கள் உணர்வுகளில் இருந்து விடுபட்டு விடுவானே என்ற அச்சம் பார்வதிக்கு எழுந்தாலும், அவள் கண்முன்னால் கண்டு அனுபவித்து வரும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் கொடுமைகளுக்கெதிராக அவன் செயற்படுவதை உணர்ந்த போது அவள் உற்சாகமடைந்தாள். போலித்தனமில்லாமல் நடைமுறை வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாக வெளிவரும் அவனது வார்த்தைகளிலிருந்து வாழ்க்கையின் அர்த்தங்களை அவள் சிறிதளவாவது புரிந்து கொண்டாள்.

“என்ன கடுமையா யோசிக்கிறியள்”

காலையில் எழுந்து புத்தகமும் கையுமாக அவன் சிறிது நேரம் திண்ணையில் அமர்ந்த போது பார்வதி கேட்டாள்.

“நான் மாட்டெண்ணெயும் கேக்காமல் கூட்டத்திலே பேசப் போட்டிருக்கினம்... எனக்கெண்டா எப்பிடிப் பேசிறதெண்டு தெரியேல்லை... நாங்கள் எழுதப்படிக்கக் கூடாதெண்டுதானே அப்பவே பள்ளிக் கூடக் கதவுகளைச் சாத்திப்போட்டார்கள்... ஏதோ எங்கடை அப்பு ஆச்சியின் ரை ஆக்கினை

ஏன் நீங்கள்தானே... இப்ப நல்லா பேப்பர் புத்தகங்கள் படிக்கிறியள்... நல்ல நிதானமா நாயம் நீதி கதைக்கிறியள்”

அவனை உற்சாகப் படுத்துவதற்காக கூறியான் பார்வதி.

“பார்வதி நீ கூட எவளவு மாறியிட்டா... எத்தனை நாள் குடிச்சுப்போட்டு வந்து உன்னை அடிச்சிருப்பன்... இப்ப அதை நினைச்சா வெக்கமாக் கிடக்கு... கஸ்டங்களுக்கு காரணம் எங்கையோ கிடக்கு... எங்கையோ கொண்டுபோய் எங்கடை ஆவேசங்களைத் தீக்கிறம்”

அவளது மூன்று வருட வாழ்க்கையில் நாலேந்து தடவைகள் குடிபோதையில் இருக்கும் போது அவனை அடித்ததாக ஞாபகம்... இருந்தும் அவன் தவறாது படிக்கும் அந் கப் பத்திரிகையில் வந்த “பெண்ணிடுதலை” பற்றிய கட்டுரையை கைவிளக்கின் ஒளியில் படித்துவிட்டு பார்வதியிடம் இப்படிச் சொன்னபோது அவன் மீது அவளுக்கு இருந்த அன்பும் மதிப்பும் மேலும் உயர்வதை உணர்ந்தாள்.

அதுபோன்ற கட்டுரைகள் செய்திகள் வரும்போது அவளையும் படிக்கும்படி அவன் தூண்டு வான். சிறுவயதில் படித்த எழுத்துக்களில் அனேகமானவற்றை பரிச்சயமில்லாமையால் அவள்

மறந்திருந்தாள். தான்கூட ஆரம்பத்தில் அப்படித்தான் என்று உற்சாகப்படுத்தி மிகவும் பொறுமையாக தெரியாத சொற்களை அவன் சொல்லிக் கொடுத்தான். அதனால் பார்வதியும் பத்திரிகை படிக்க ஆரம்பித்திருந்தாள். அது அவளது உணர்வுகளை மேலும் வளர்த்திருந்தது.

மடத்தல்கள், பிஃகான்கள் கற்பாறைகளின்மீது மாறிமாறி ஒங்கிவிழும் ஒலிகள் அந்த அமைதியான வெளியில் அதிக தூரம்வரை கேட்கிறது. வேலை செய்யும் இடத்தைக் கண்டு பிடித்துவிட்ட உற்சாகத்தில் பார்வதி நடையின் வேகத்தை கூட்டுகிறாள். கற்கள் நொருக்கும்போது எழும் வெண்ணிறப் புழுதி சுற்றலிலுள்ள பற்றைகள் சிறிய பனைவடவிகள் எல்லாம் படிந்து பசிய நிறத்தை மறைத்து நிற்கிறது.

தொலைவில் பார்வதி வருவதைக் கண்டுவிட்ட அவர்கள் தலைகளை நிமிர்த்திப் பார்த்து விட்டு தங்களது போலைகளைத் தொடர்கின்றனர். அகழ்ந்தெடுத்த கற்கள் ஒருபுறத்தில் மலையாகக் குவிந்து கிடக்கிறது. தலையிலிருந்து கால்வரை புழுதியால் மூடிய உடல்களில் இடையிடையீய வியர்வை வழிந்து கோடிட அவர்கள் கற்பாறைகளுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

“பிள்ளை... உந்த தண்ணிச் சருவத்தைக் கொண்டாணை ..

நாங்கள் இண்டைக்கு சண்ணு பட்டினி எண்டு நினைச்சம்”

பொன்னரப்பாவின் வார்த்தையைக் கேட்டுச் சிரித்தபடி தண்ணீர்ப் பானையையும் மூடலுக்குள் இருந்த பேணியையும் எடுத்து நீட்டுகிறாள் பார்வதி.

“இண்டைக்கு வெய்யில் அகோரமாக் கிடக்கு... மேல் வெக்கை கீழ் வெக்கையெல்லாம் சேந்து அவி அவியெண்டு அவிக்குது”

“வெடி வைச்சப் பிரிக்கிற பாறைக் கண்டத்தை மனிசர் பிரிக்கிறதெண்டா”

தாகமேலீட்டால் ஆயுதங்களை அந்தந்த இடங்களிலேயே விட்டுவிட்டு ஒவ்வொருவரும் தங்களது முறைக்காக ஆவலுடன் காத்து நிற்கின்றனர்.

“பேந்தென்ன... ஓரேயடியாச் சாப்பாட்டை முடிச்சுக் கொண்டு தொடங்குவம்”

சண்முகத்தின் வார்த்தையுடன் பனை வடவிகளில் தொங்கிய சாப்பாட்டுப் பைகள் கீழிறங்குகின்றன. அந்தச் சிறிய வடவிகளின் நிழல்களின் கீழ் அங்குமிங்குமாக அமர்கின்றனர்.

“புட்டு நல்லாக் காஞ்சு போச்சு... ஏதாலும் நனைக்கக் கிடக்கே?”

தோட்டங் கொத்துதல், பாத்தி கட்டுதல் போன்ற கூலி வேலைகளுக்குச் செல்லும் தியாகு தோட்ட வேலைகள் குறைந்த

தனால் கல்லுடைக்க வந்திருந்தான். அவன்தான் புட்டுப் பார்சலை தூக்கியபடி சண்முகத்துக்கு முன்னால் வந்து அமர்கிறான்.

சண்முகத்துக்குச் சாப்பாடு குழைத்துக் கொண்டிருந்த பார்வதி சிரித்தபடி மீன் குழம்பை உணர்ந்து விடுகிறான்.

“அக்கா... சோமண்ணை மீன் வித்துப்போட்டு வந்திட்டாரே?”

“ஓ... அவர்தான் கொண்டந்து தந்தவர்”

“துரையனுக்குச் செங்கமாரியாம்... நாலு நாளாப் படுத்த படுக்கேலை கிடக்கிறான்”

“உந்த மொங்கு மொங்கிப் போட்டு நல்ல சாப்பாடு சாப்பிட்டாட்டி... செங்கமாரியென்ன என்னதான் வராதா”

“ஓ... அவருக்கு அடிக்கடி உந்த வருத்தம் வருகுது... நான் ஆஸ்பத்திரியிலை காட்டச்சொன்னான்... அவ ஏதோ தோஷமெண்டு பொங்கலுக்கு அடுக்குப் பண்ணுறா”

பார்வதியின் இந்தப் பதிலால் சண்முகம் உள்ளூரமகிழ்ச்சி அடைகிறான்.

அருகே சிறிது தூரத்தில் சில வெடிச் சத்தங்கள் கேக்கின்றன. கையில் வாங்கிய சோற்று உருண்டையுடன் சண்முகம் எழுந்து நின்று பார்க்கிறான். சற்று தொலைவிலுள்ள தெருவில்

வந்துகொண்டிருந்த ஜீப்புகளும் றக்குகளும் திடீரென நிற்கிறது. அதிலிருந்து குதித்த இராணுவத்தினர் பற்றை வெளிகளெல்லாம் துப்பாக்கியை ஏந்தியபடி ஓடுகின்றனர். கல்லேற்ற வந்த ராக்கர் பதட்டத்தில் அருகிலுள்ள வேலையைப் பிரித்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று நிற்கிறது. துப்பாக்கியை நீட்டியபடி நாலேந்து இராணுவத்தினர் தங்களை நோக்கியும் ஓடிவருவதை அவன் அவதானிக்கிறான்.

“ஓருத்தரும் பதட்டப்பட வேண்டாம்... அப்படியே இருங்கோ”

அவர்கள் சாப்பிட்டபடியே அமர்ந்திருக்கின்றனர். கிடங்குகள் கல்லுக்குவியல்களைச் சுற்றி வந்த இராணுவத்தினர் சோற்றுக்குழையலைச் சாப்பிட்டபடி எழுந்துநின்ற சண்முகத்தை நெருங்குகின்றனர்.

“ஓய் என்ன வெடி... நீங்க வைச்சதா?”

“ஈ... அந்தக் கரண்ட்கம்பி தான் வெடிச்சிருக்கும்”

கோபுரங்கள் போல தெருவோரமாக உயர்ந்து செல்லும் பிரதான மின்சும்பித் தொடரை சண்முகம் காட்டுகிறான். அவன் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே மின்வலுகடி பலத்த ஓசையுடன் வெடிக்கிறது. காரணத்தைக் கண்டு பிடித்துவிட்ட திருப்தியுடன்... சண்முகத்தைப் பார்த்து ஒரு அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்துவிட்டு ஓடுகின்றனர்.

“சைக்கிள் ரியூப் வெடிச் சாலே காணும்... ஆருக்குச் சூடு விழுமெண்டு தெரியாது”

வெறுப்புடன் கூறுகிறான் சுந்தரம்.

முன்பெல்லாம் தங்களை ஒடுக்கும் சாதிவெறியர்களுக்கே அஞ்சி ஒடுங்கி வாழ்ந்தவர்கள் அங்கு அலட்சியமாக நடந்து கொண்டதை பார்வதியைப் போலவே அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் உணர்ந்தார்கள்.

“இண்டைக்குக் கூட்ட மெல்லே... சண்ணுவும் பேசுறோம்”

“ஓ... நேரத்துக்குப் போக வேணும்... படியுங்கா ஒருகை”

உற்சாகத்துடன் சொல்லிவிட்டு தருமு மடத்தலைத் தூக்கி கற்பாறையுடன் மோதுகிறான். காலையிலிருந்து முயற்சி செய்தும் அந்தப் பெரிய கற்பாறையை அகற்ற முடியவில்லை. அந்த ஆவேசத்தில் அடித்தாவது நொருக்கிவிட வேண்டும் என்ற முடிவுடன் மூச்சைப் பிடித்தபடி மோதுகிறான். நொருங்கிய கல்லின் கூரிய சிராயொன்று வேகமாக பறந்து வந்து அவனது காலில் பதிகிறது. காலிற்படிந் திருந்த புழுதிப்படையை மீறி இரத்தம் வழிகிறது.

“ஈ... இதுக்கை கிடந்து மாயேலாது... அணியங்களை எடுத்துக்கொண்டு நடவுங்கோ வீட்டை”

மடத்தலை எறிந்து விட்டு காலையிடித்தபடி கற்குவியலின் மீது வந்து அமர்கிறான் தருமு”

★ பிந்திய துணிபு

ஐந்து வயதில் எனது மகன் செய்த சிறிய தவறுகளைச் சீர்திருத்த எண்ணினவில்லை

குறும்புகள் பெருக நானுங் கூட உதவிகள் புரிந்தேன் பத்து வயதில் —

தவறான பாதையே உயர்வென்று நம்பி அவன் நடந்த போதும் கண்டிக்கவில்லை

இருபது வயதில் இமாலயத் தவறுகள் ஊரைப் பகைக்கத் துணிந்த போது அவனைத் திருத்த நினைத்துக் கொடுத்த பிடரியடி திருப்பி எனக்கே கிடைக்கக் கூடும்.

— வி. எம். குகராஜா

“என்ன தியாகு... உதிரும் எங்கடை நாட்டுப் பிரச்சனையள் மாதிரித்தான்... மோட்டுத் தனமா மொங்கி வேலை இல்லை... இருப்பை அறிஞ்சுதான் உடைக்க வேணும்”

சண்முகம் எல்லோருக்கும் கேட்கும்படி அழுத்திக் கூறுகிறான்.

“ஓ... ராத்திரி அண்ணை சொன்னார்... மூடக்கிழவன்ரை

கதை... உந்தக் கல்லை உடைக்
கேலாட்டி மலையை எப்பிடி
உடைக்கப் போறம்”

மண் வெட்டியை எடுத்து
கல்லின் அருகே உள்ள மண்ணை
ஆழமாக கிளறியபடி கூறுகிறான்
சுந்தரம். அந்தக் கல்லை
உடைத்துவிட்டு வேலையை நிற்
பாட்டுவது என்ற முடிவுடன்
எல்லோரது கவனமும் அதன் மீது
திரும்புகிறது. பார்வதியும்
கற்களைக்கடகத்தில் பொறுக்கிக்
கொட்டுவது போன்ற உதவி
களைச் செய்கிறார்.

கல் முழுமையாக வெளியே
தெரிகிறது. கல்லின் அமைப்பை
அனைவரும் அவதானித்து முடி
வுக்கு வந்த பின் ஆப்புக்களை
வைத்து அடிக்கின்றனர். சண்
முகம் மடத்தலைத் தூக்கி
நிதானமாக அடிக்கிறான்.

“தம்பி... சிம்பு பறக்குமடா
கவனம்...”

கொந்தாலியால் கொத்திக்
கொண்டிருந்த பொன்னப்புக்
கிழவர் எச்சரிக்கிறார். மூன்பு
ஒருமுறை கண்ணுக்குள் சிம்பு
பறந்ததினால் கண் பார்வையை
இழந்த அநுபவம் மற்றவர்களை
அதிலிருந்து பாதுகாக்க தூண்டு
கிறது.

நிதானமான மடத்தல் அடி
கள் மாறி மாறி ஆப்புகளின்
மேல் விழ... அகன்று நீண்டு
கிடந்த அந்தப் பெரிய கல்லில்
வெடிப்பு ஏற்படுகிறது. அனைவ
ரது முகத்திலும் ஒரு மகிழ்ச்சி
யும் உற்சாகமும் பளிச்சிடுகிறது.
அலவாங்குகள் பிக்கான்கள்
தொடர்ந்து அவற்றில் விழ...
பகல் முழுவதும் அவர்களைக்
களைப்படைய வைத்த அந்தக்
கல் இருந்த இடம் தெரியாமல்
மறைகிறது.

அவர்கள் தீர்மானித்தது
போல கூட்டத்திற்குச் செல்வ
தற்காக வேலையை முடித்துக்
கொண்டு அந்தக் களைப்பிலும்
ஒரு உற்சாகத்துடன் வீடு
திரும்புகின்றனர்.

வரும் வழியில் அந்தச் செம்
பாட்டு மண்ணில் பச்சைப்பசை
லென்று வளர்ந்திருந்த வெங்
காயம் மிளகாய்ச் செடிகள்
காலையில் நீரிறைத்த குளிர்மையு
டன் மாலைவெய்யிலில் நிமிர்ந்து
நிற்கிறது. சண்முகம் அதன்
அழகை ஒருகணம் நின்று உற்
றுப் பார்க்கிறான்.

“பார்வதி... பாத்தியா
நாங்கள் கல்லுக் கிளறின
நிலம்... பயிரும் பச்சையுமா...
எவளவு வடிவா இருக்கு...”

பார்வதி திரும்பிப் பார்க்
கிறார். அந்தப் பயிர்களின்
செழுமை அவளது கண்களுக்குக்
கூட குளிர்மையாக இருக்கிறது.
அவைகளெல்லாம் தங்களைப்
போன்றவர்களது உழைப்பின்
பயன்கள் என்று எண்ணும்
போது உள்ளூர ஒரு மகிழ்ச்சி
அவளுக்கு ஏற்பட்டாலும் தங்க
ளது வறுமை நிறைந்த வாழ்வை
எண்ணியபோது அந்தச் சமூக
அமைப்பின் மீதே அவளுக்கு
வெறுப்பு ஏற்படுகிறது.

மாலையின் மங்கிய ஒளியில்
கூட்டம் ஆரம்பமாகிறது. அந்
தக் கிராமத்தில் வாழும் பெண்
கள், ஆண்கள், வயோதிபர்,
இளைஞர்கள் எல்லோருமே அந்த
மைதானத்தில் கூடிவிட்டார்
கள். அங்கு பேச எழுந்தவர்
கள் அனைவரும் அவர்களது
நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சனை
கள், குடியிருப்புப் பிரச்சனை

களிலிருந்து சாதி, இன, மத
ஒடுக்கு முறைகள் பற்றியே
பேசுகின்றனர். அவர்களின்
பேச்சுக்களால் உந்தப்பட்டு
உறுதியுடன் எழுந்து நின்று
சண்முகம் பேசுகிறான்...

தங்களுள் ஒருவனாக
வளர்ந்து தங்களது பிரச்சனைகள்
பற்றி அவன் பேச எழுந்ததும்
அனைவரும் உற்சாகமடைகின்
றனர்.

“தோழர்களே... உண்மை
யாக உடல் வருத்தி உழைப்ப
வர்களுக்கு இந்த நாட்டிலே
என்ன இருக்கிறது...? தோட்டத்
தொழிலாளர்கள் அன்று தமது
உயிர்களுையே பவி கொடுத்து...
காடுகளை வெட்டி தேயிலைச்
செடியை நடட்டார்கள்... மலை
களைப்பிளந்து ரோட்டுகள் போட்
டார்கள்... ஆனால் நாட்டுக்காக
உழைத்த அவர்களுக்கு இன்று
வரை நல்ல வாழ்வு கிடைக்க
வில்லை... நாடற்றவர்களாக
துரத்தப்படுகிறார்கள்... நாங்
களும் கலட்டி நிலங்களைக் கிளறி
தோட்டங்கள் ஆக்குகிறோம்...
கல்லுகளை உடைத்து வீடுகள்
கட்ட தெருக்கள் போட உதவி
னோம்... ஆனால் எங்களது
வாழ்க்கை கொட்டிலிலும் குடி
சைகளிலும் தொடர்கிறது...
அதுமட்டுமா...? அந்தக் கொட்
டில்களிலும் எங்களை வாழவிடா
மல் குடியெழுப்ப இங்கே சதி
கள் நடக்கிறது...”

சண்முகத்துக்கு ஆத்திரத்
தில் தொண்டை இறுகிறது.
அங்கு கூடி இருந்த அனைவரது
முகங்களிலும் அதே ஆத்திர

உணர்வு பளிச்சிடுகிறது. ஒரு
கையை நிலத்தில் ஊன்றி காலை
மடித்தபடி உட்கார்ந்திருந்த
பார்வதி உணர்வு மேலீட்டால்
நிமிர்ந்து உட்காருகிறாள். பேச்
சுத் தொடர்கிறது.

“இந்த நிலை ஏன்? நாம்
வெறுமனை நிலத்திலுள்ள கல்
லைக் கிளறி நிலத்தைப் பண்
படுத்தினால் மட்டும் போதுமா?
நாட்டிலும் சமுதாயத்திலும்
பெரும் பாறுங்கல்லுகள் மக்க
ளின் முன்னேற்றத்துக்குத்
தடையாக இருக்கின்றன...
அவைகளை நாம் உடைத்தெறிய
வேண்டும்... அதற்காக நாங்கள்
ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கையின்
உண்மைகளைப் படிக்கவேண்
டும்... எதிரிகளுக்கு எதிராக
ஐக்கியப்படுத்தக்கூடிய அனைவ
ரையும் நாம் ஐக்கியப்படுத்த
வேண்டும்... எத்தகைய எதிரி
களையும் முறியடிக்கும் ஆற்ற
லுள்ள போராளிகளாக... நாம்
ஒவ்வொருவரும் மாறவேண்
டும்...”

அவன் கற்றறிந்த உண்மை
கள் அவனது வாழ்க்கையின்
அநுபவங்களுக்கூடாக பரீட்சிக்
கப்பட்டு அவனது வாயிலிருந்து
சமுதாய அமைப்பை மாற்றும்
போர்க்தரலாக வெளிவருகிறது.

ஒரு புதிய உலகுக்கான
அறைகூவலாக சண்முகத்தின்
குரல் அந்தக் கிராமங்களின்
மூலைமுடுக்குகளெல்லாம் ஒலிக்
கிறது.

★

நன்றி: புத்தூர் கலைமதி சனசமூக
நிலைய ஆண்டுவிழா மலர்

சி. வி. வேலுப்பிள்ளை

மரணங்கள் மனிந்துவிட்ட காலங்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். இவற்றில் இறகின் இழப்பைப்போல அமைந்தவை கூட நெஞ்சைவிட்டகலா வேதனையைப் பிறப்பிக்கும் நீங்கா வடுக்களாய்த் தேங்கி நிற்கின்றன.

அதைவிடப் பாரிய இழப்பாய், மலைசரிந்தாற் போன்ற உணர்வை ஊட்டியது திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவு. அன்றார், நாடற்றவர்களாய் — 'வீடற்றவர்'களாய் வாடிய மலையக மக்களைத் தொழிற் சங்கத்தில் ஒருங்கிணைத்து உரிமைக்குரல் எழுப்ப வகை செய்ததன் வாயிலாய், சமூக ஊடாட்ட மிக்க போராளியாய் அறியப்பட்டவர்.

அந்நக மலையக மக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைக் கவிதையில்—கதையில்—சுட்டுரையில் வடித்து மனித நேயம் மிக்க இலக்கிய வாதியாய் அறியப்பட்டவர். இவற்றை அழகிய ஆங்கில நடையில் வார்த்து இறுதிவரை 'மாவலி, ஆங்கில ஏட்டை தனது சிறந்த உழைப்பினால் உயர்தர சஞ்சிகையாய் வெளியிட்டு அகில இலங்கை மக்களது மனதை ஈர்த்து அவர்தம் போராட்ட அலையோடு மலையக மக்களை இணைக்க முயன்ற தேசியவாதியாய் அறியப்பட்டவர்.

அவரது ஆங்கிலப் படைப்புகள், சகல மொழியினர்க்கும் மலையக மக்களின் வாழ்வைத் துல்லியமாய்த் தெரியப்படுத்தியது. அவை அனைத்துலக மக்களும் மலையக மக்களையும் அவரையும் அறிய ஏதுவானது. அவருடைய பெரும்பான்மையான படைப்புகள் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்ததாயினும் இறுதியில் வெளிவரும் நாவல் 'இனிப் படமாட்டேன்' தமிழில், தமிழ் நாட்டிலிருந்து சிதம்பர ரகுநாதன் முன்னுரையோடு வெளிவர இருக்கிறது.

அவர், நேருவின் ஆலோசனையில் மலையக மக்களுக்கென உருவாக்கப்பட்ட 'இலங்கை — இந்திய காங்கிரஸ்' இன் ஸ்தாபகர்களில் முக்கியஸ்தராய்த் திகழ்ந்து அது பிளவுற்றுப் பலசங்கங்கள் பிறந்தபோதும் இறக்கும்வரை நேர்மையுடன், மக்கள் நலன் சார்ந்த தொழிற்சங்கப்பணியாற்றினார். அவற்றினூடான போராட்டங்களை இலக்கியமாய் வடித்தபோதெல்லாம், ஓர் மாக்ளியவாதியாக இல்லாதபோதும் ஆழ்ந்த சமூகக் கண்ணோட்ட மிக்கவராய்த் திகழ்ந்ததன் வாயிலாக தேசம் பரந்த செல்வாக்கை ஈட்டிக்கொண்டார்.

அவரது தேசம்பரந்த செல்வாக்குக்கு இன்னொரு களமும் காரணமாயிருந்தது — பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்து முழு நாட்டின் உழைக்கும் மக்களுக்காகவும், குறிப்பாக மலையக மக்களுக்காகவும் குரல் கொடுத்ததை யாரும் மறந்துபோய் விட முடியாது.

அவர் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் கொழும்புக் கிளையினால் நடாத்தப்பட்ட 'லூசன் லிழா' வில் பங்குபற்றி உரைநிகழ்த்திச் சிறப்பித்திருக்கிறார்; கே. க. இ. பேரவையின் யாழ், மலையகக் கிளைகளின் அழைப்பையேற்று பங்கு கொள்ள விரும்பி இறுதி வேளையில் உடல் நிலை இடந்தராததால் வர முடியாது போன சந்தர்ப்பங்களை வருத்தத்தோடு தெரியப் படுத்தி எமது பேரவைக்கு எப்போதும் தமது ஆதரவை அறியத் தந்திருக்கிறார். 'தாயகம்' சஞ்சிகைக்கும் ஆக்கந்தர உடன்பட்டிருந்தாரென்றாலும் இறுதி வேளையில் முடியாதநிலைக் காளாகியிருந்தால் அவர் படைப்பைத் தாயகம் பெறமுடியாது போய்விட்டது.

அவருடைய இழப்பு அவருடைய குடும்பத்துக்கு மட்டு மல்ல — அவர் பணியாற்றிய தே. தோ. தொ. சங்கத்துக்கு மட்டுமல்ல — முழுத்தேசத்துக்குமே ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அனாரின் இழப்பினால் துயரமும் அனைவ ரோடும் சேர்ந்து எமது அஞ்சனியைச் செலுத்துகிறோம்.

● போபாலின் துயரம்.....

இந்தியாவின் மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் போபாலில் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்களைப் பலிகொண்டும், இரண்டுலட்சத்துக்கு மேற்பட்டோரை பாதிப்படையவும் வைத்த துயரச்சம்பவத்திலிருந்து மூன்றாவது உலக நாடுகள் படிப்பினை பெறவேண்டும். உலகின் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் தமது சக்திக் தேவைகள், உழைப்புத் தேவைகளை பின்தங்கிய நாடுகளிலிருந்து பெறுவதுடன், சுற்றுடலை மாசுபடுத்தும் தொழிற்சாலைகளையும் (Polluting Industries) இந்த நாடுகளில் உருவாக்குகின்றன.

இத்தகைய நாடுகளிலுள்ள தேசநலனில் அக்கறையற்ற மக்கள் விரோதசக்திகள் தமது அரசியல் இலாபங்களுக்காக இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு உதவுகின்றன. 1980-ல் ஆரம்பித்த 'பூனியன் காபைற்' நிறுவனத்துக்குச் சொந்தமான அந்த தொழிற்சாலையில் 1981, 1982 ஆம் ஆண்டுகளிலும் பாதிப்புக்கள் நிகழ்ந்து அவை கட்டிக் காட்டப் பட்டபோதும் அரசும் அசட்டையாக இருந்திருக்கிறது.

அயல் மொழிகளும் - 1

நம்மிடையே தமிழின் தூய்மை பற்றிய பிரமைகள் இன்னமும் முற்றாகக் கலையவில்லை. அவை கலைவது தமிழை வைத்து அரசியல் நடத்துவோருக்கு நல்லதல்ல என்பதனால் தமிழின் தூய்மை, தொன்மை, மேன்மை போன்ற விஷயங்களில் உணர்ச்சிகரமான வாதங்கள் மேலுஞ் சிலகாலம் தொடரும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

தமிழின் தூய்மையையும் வரலாற்றையும் பற்றிய பிரமைகள் இல்லாதோர் மத்தியிற் கூட, அயல்மொழிகளின் தாக்கம் பற்றிய கண்ணோட்டம் சிலசமயம் மிகவும் பழமை பேணுவதாக இருப்பதைக் காணலாம். தமிழில் அயல்மொழிகளின் பாதிப்பையும் அவற்றைக் கையாள்வதிலான பிரச்சனையையும் பற்றி வேறொரு கட்டுரையில் எழுதலாம் என்று எண்ணுகிறேன். அயல் மொழிகள் பற்றித் தமிழ் பேசுவோர் மத்தியில் நிலவி வந்துள்ள கண்ணோட்டங்கள் சில பற்றி எழுதுவது பின்னர் எழுதவுள்ளதற்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

மொழி என்பது அடிப்படையில் ஒரு கருத்துப் பரிமாற்ற கருவியே எனினும் அது வெறுமே ஒரு கருத்துப் பரிமாற்ற கருவி என்று கொள்வது மிகவும் இயந்திரரீதியானதொரு பார்வையாகும். மொழிக்கம் சமுதாயத்துக்கும் உள்ள உறவு அன்றாட வாழ்க்கையை மொழி பிரதிபலிக்கும் அளவுடன் மட்டுமன்றிக் கலாசார, வரலாற்று முக்கியத்துவமும் கொண்டது. தனி மனித மட்டத்திலும் மொழி வகிக்கும் பங்கு முக்கியமானது. மனிதனை அவனது சமுதாயச் சூழலுடனும் அவனது கடந்த காலத்துடனும் எதிர்காலத்துடனும் தொடர்பு படுத்தும் சாதனங்களுள் முக்கியமான ஒன்றாகவும் மனிதனது சிந்தனையிலும் செயற்பாட்டிலும் பிணைந்து நிற்பதன் மூலம் மனிதனின் ஒரு கூறாகவும் மொழி இயங்குகிறது. எனவே மொழிப்பற்றை என்பது யந்திரரீதியான பொருள்முதல்வாதப் பார்வையிற் தென்படுவது போன்று அர்த்தமற்ற ஒன்றல்ல. மொழியுணர்வின் முக்கியத்துவத்தை அசட்டை செய்யும் வாதங்கள் எவ்வளவு தூரம் அபத்தமானவையோ அவ்வளவு தூரம் ஆபத்தானது அதன் முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்துவது. தமிழ் மொழி

யுணர்வு வரலாற்றில் எல்லாக் காலங்களிலுமே தீவிரமான முன்ப்பையுடையதாக இருந்ததில்லை. இன்று நாம் காணும் வடிவிலான தீவிர தமிழ் மொழி உணர்வு மிக அண்மைக் காலத்தினதே எனலாம். காலனித்துவ சகாப்தத்தைச் சார்ந்து பல்வேறு சமுதாய முரண்பாடுகளது கூர்மையடைதல் மொழி அபிமானமாயும் மொழி வெறியாயும் வெளிப்பட்டிருப்பதை நாம் காணமுடியும். மொழியின் தூய்மை தொடர்பான கருத்துக்களும் மொழி அபிமானமும் முற்றாகவே இக்காலத்தின் விளை பொருட்களல்லவெனினும், மொழியுணர்வுக்கு இந்தக் காலகட்டத்தையொட்டி உருவான சமுதாய முக்கியத்துவம் நாம் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. தேசிய உணர்வு போன்று மொழியுணர்வும் முற்போக்கான அம்சங்களையும் பிற்போக்கான அம்சங்களையும் தன்னகத்தேயுடையது. ஆங்கிலக் காலனித்துவ எதிர்ப்பு முற்போக்கானது என்கிறோம், ஆங்கில இனத்தவர் மீதான வெறுப்பு பிற்போக்கானது என்கிறோம். இதையே மொழி சம்பந்தமாகவும் கூறலாம்.

இந்தி மொழி வெறி, சிங்கள மொழி வெறி ஆகியன பிற்போக்கானவையும், எதிர்க்க வேண்டியவையும் என்பதில் நமக்கு கொஞ்சமும் கருத்து வேறுபாடு இருந்ததில்லை. இந்த இனவெறிகளை அடையாளங் காண்பதில் தயக்கங் காட்டாத நாம் சில நேரங்களில் மேற்கூறிய மொழிவெறிகளின் வெளிப்பாட்டை விடக் குறைமான தமிழ்மொழி வெறி தமிழரிடையே பரப்பப்பட்டதை மறந்து விடுகிறோம். இதை விடத் தமிழின் தொன்மைபற்றியும், மேன்மை பற்றியும் நம்மிடையே நிலவும் கருத்துக்கள் பிற தென் இந்திய மொழிகள் பற்றிய கீழான எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பதையும் நாம் கவனிக்கத் தவறி விடுகிறோம். ஆங்கிலம் பற்றிய நமது கண்ணோட்டமோ சற்றே விலே தமான ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு, தமிழுடனும் தமிழருடனும் தொடர்புடைய மொழிகள் தொடர்பாக தமிழரிடையே பரப்பப்பட்டுள்ள சில கருத்துக்களை யொட்டிச் சிறிது கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் சமஸ்கிருதத்தினின்று உண்டானது என்ற தவறான கருத்து பலகாலமாக இந்தியாவில் பரப்பப்பட்டமை காரணமாகவே, தமிழ் வேறொரு மொழிக் குடும்பத்தினைச் சேர்ந்ததும் சமஸ்கிருதத்தோடு ஒத்த அளவு தொன்மையுடையதுமான மொழி என்பதற்குரிய ஆதாரங்கள் வெளிவந்தபோது, தமிழின் தனித்துவத்தையும் மேன்மையையும் வலியுறுத்தும் பிரசாரம் மிகவும் உக்கிரமடைந்தது. தமிழுக்கும் வடமொழிக்குமிடையிலான வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவது மட்டுமன்றித் தமிழின் மேன்மையை வலியுறுத்தும் வாதங்கள் எழுந்தன. இவற்றின் பின்னணியில்

பார்ப்பனரல்லாத “மேற் சாதி உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும் உததிபோகம் தொழில் போன்ற துறைகளில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பார்ப்பனர்க்குமிடையிலான முரண்பாடும் பொதிந்து இருந்தது. தமிழின் மேன்மையை வலியுறுத்தும் போக்கில் தமிழில் வழிபாடு, தமிழிசை போன்றனவும் வேத நூல்கள் சாராத தமிழ் அறநூல்கள் பற்றிய புது ஆர்வமும் வளர்ந்தன இவை தமமுள் பல முற்போக்கான அம்சங்களைக் கொண்டிருந்த போதும் தமிழின் மேன்மைபை வலியுறுத்தும் வாதங்களில் தவறான தகவல்கள், திரிக்கப்பட்டுள்ள உண்மைகள், அகநிலை சார்ந்த வாதங்கள் என்பவற்றோடு வடமொழி மீது பகைமையான கண்ணோட்டமும் இணைந்திருந்தது. தமிழில் வடமொழியின் செல்வாக்கு வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் மதம் அரசியல் போன்ற தாக்கங்களால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில சமயங்களில் வடமொழியின் பாதிப்பு தமிழின் அடிப்படையையே பலவீனப்படுத்து மாறானதாகவும் செயற்கையான திணிப்பாகவும் அமைந்திருக்கிறது. ஆயினும் இவ்வாறான பாதிப்புக்களினூடும் தமிழ் மேலும் வளம் பெற்ற மொழிபாகவே தொடர்ந்துள்ளது. தமிழின் தூய்மை என்பது வடமொழித் ‘திணிப்பு’ இல்லாமற் போயிருப்பினுங்கூட, கற்பனையான ஒன்றே. அயல்மொழிகள் மூலம் புதிய சிந்தனைகளையும், பொருட்களையும், மனிதர்களையும், நாடுகளையும் அறிய வரும்போது அயல்மொழிச் சொற்கள் புகுவதும் மொழியின் தன்மையில் சில மாற்றங்கள் நேர்வதும் தவிர்ந்ததற்கு அரியது. எனவே தமிழில் மிகையான வடமொழி ஆதிக்கத்தினை அகற்றுவதும் தமிழை அதன் தொன்மையின் தூய்மைக்கு மீட்பதும் முற்றாகவே வேறுபட்டவை. தமிழின் தொன்மையை வலியுறுத்தி அதுவே உலகின் மூத்தமொழி என்று கொண்டாடியதும் வடமொழியை வழக்கொழிந்தமையால் இழிவானது என்று பழித்தமையும் மொழியார்வம் மொழி வெறியின் எல்லையைத் தொடுவதைக் குறித்தது. இதுவே பின்னர் தாலீதடிகள். தேவநேயப்பாவாணர் போன்றோரால் தமிழிலிருந்தே உலகின் பிறமொழிகள் உருவாயின என்றவாறான ஆழப்பமான வாதங்களாக வளர்ந்தபோது தமிழார்வம் பைத்தியக் காரத்தனத்துக்கு தஞ்சமடைந்து விட்டது.

மொஹஞ்சதாரோ நாகரிகம் ஆரிய நாகரிகமல்ல என்ற ஒன்றை விட அது எவருடையது என்பது பற்றி இன்னமும் திட்டவட்டமாக எதுவுமே நிறுவப்படவில்லை. இன்று வரை கிடைத்துள்ள தகவல்கள் மேலும் புதிய கேள்விகளை எழுப்புகின்றனவேயொழிய ஒரு காலத்தில் சாத்தியமென்று எண்ணப்பட்டவாறு திராவிட நாகரிகமாயிருக்கும் எனும் கருத்து இன்று பலவீனமடைந்துள்ளது. ஆயினும் அது தமிழர் நாகரிகமே என்று தமிழர்கள் மத்தியில் செய்யப்பட்ட மனிவான ஆராச்சிப்

பிரசாரங்கள் எல்லாம் அக்காலச் சூழலின் நோய்வாய்ப்பட்ட தன்மையையே உணர்த்துகின்றன. மூன்று சங்கங்கள், தமிழின தும் சங்க இலக்கியத்தினதும் தொன்மை போன்ற சதைகள் 'கல் தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றி மூத்த குடி' என்று மார்தட்டியவர்களை பலர் உண்மையாகவே முதற் குரங்கு தமிழ்க் குரங்குதான் என்று மனமார நம்பினார்கள் என்று எண்ண வைக்கின்றன மறைமலையடிகள், கி. ஆ. பெ விசுவநாதம் போன்றோர் தமிழின் மேன்மை பற்றிக் கூறிய பல கருத்துக்கள் தமிழர்களது அறியாமையையே அத்திவாரமாகக் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறான குருட்டுத்தனமான மொழிப்பற்று அண்மைய வரலாற்றில் வேறு எந்த மொழி பேசுவோர் மத்தியிலும் வளர்க்கப்பட்டதாக நான் எண்ணவில்லை.

வடமொழிக்கும் தமிழுக்குமிடையிலான உறவு அதன் முழு மையில் தமிழின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது. ஜேர் மானிக் மொழியான ஆங்கிலம், லத்தின் கிரேக்க மொழிகளால் எவ்வாறு ஊட்டமடைந்ததோ அவ்வாறே தமிழும் வடமொழி யால் ஊட்டம் பெற்றது. தமிழ் வடமொழியினின்று பெற்ற சொற்களால் தன் அடிப்படைக் குணம்சங்களை இழந்து விடவில்லை தனித்தமிழ் வாதம், அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடித்த கதையாக, ஒரு சமுதாய முரண்பாட்டினை ஒரு அர்த்தமற்ற மொழிக்கொள்கை மூலம் வெளிப்படுத்த முனைந்தது. சமுதாய முரண்பாடு தன்னை வேறு வகைகளிலும் வெளிப்படுத்தி விகார மடைந்து போன பின்பும், தனித் தமிழ்க்கனவு மட்டும் வந்து போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. தனித்தமிழ் வாதம் திராவிட இயக்கத்தோரிடையே சமஸ்கிருத எதிர்ப்பாக வெளிப்பட்டதே யன்றி ஆங்கிலத்தைப் பொறுத்த வரை அவர்கள் அதிகம் கவ லைப்படவில்லை. இதுவே இவர்களது தனித் தமிழ்வாதத்தின் அடிப்படை நோக்கை நமக்கு உணர்த்தப் போதுமானது. தனித் தமிழ்வாதம் தமிழின் எளிமைக்கு ஓரளவு பங்களித்துள்ளது என்பது நாம் மறுக்க முடியாத ஒன்று. ஆயினும் எளிமையை விடத் தூய்மையே முக்கிய இலக்கானமையால் தமிழின் சொல் வளத்தின் பெருக்கத்துக்குத் தடையாகவும், சில இடங்களில், எளிமையான சொற்களை அகற்றிச் சிக்கலான 'தனித் தமிழ்ச்' சொற்கள் தோன்றவும் அது வழிகோலியுள்ளது. தனித்தமிழியக் கத்தை ஒத்த இயக்கங்கள் பல வேறு மொழிகளிலும் இருந்து வந்துள்ளனவெனினும், தூயதமிழ் பற்றி நம்மிடையே நிலவிய சிந்தனைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் ஒப்பிடுகையில், சற்றே மிகையானது எனலாம்.

திராவிட மொழிகளின் ஒற்றுமையையும் அதன் மூலம் தமிழ் ழரதும் பிற திராவிடர்களதும் இன ஐக்கியத்தையும் வலியுறுத்தும்

போக்கு திராவிட இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் காணப்பட்டது. ஆயினும் ஏனைய திராவிட மொழிகளிலும் தமிழ் மூத்தது எனும் கருத்தும் தமிழன் தாய்மை பற்றிய பெருமையும் வட மொழி விரோதமும் மற்றைய திராவிட மொழி பேசுவோரது உணர்வுகளை மதிப்பனவாக அமையவில்லை. மற்றைய திராவிட மொழிகளின் வடமொழியின் கலப்பு அதிகமே யெனினும், தென்னிந்தியாவில் வழங்கிய பழைய தமிழ் மொழியும் இன்றைய தமிழும் "ஒரே மொழி" என்பது முற்றிலுஞ் சரியானதல்ல. சமகாலத் தமிழ்மொழியில் போதிய புலமையும் இலக்கண அறிவும் உள்ளோரால் சங்க இலக்கியங்களை வாசித்து விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறதா? தமிழ் மொழியின் சொல்வளமும், அதை விடக் குறைந்த அளவில் அதன் அமைப்பும் மாறியுள்ளன. சம காலத் தமிழ் இழந்த பல பழந் தமிழ்ச் சொற்கள் பிற திராவிட மொழிகளில் வழக்கில் உள்ளன. தமிழின் தொன்மை பற்றிய வாதம் பழைய தமிழுக்கும் இன்றைய தமிழுக்கும் இடையில் உள்ள பெரும் மொழியியல் ஒற்றுமைகளால் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றமை பற்றி ஐயமில்லை. ஆயினும் பழைய தமிழை விட, மலையாளம் சமகாலத் தமிழ் மொழி சேவோர் புரிந்து கொள்ள இலகுவாக உள்ளமை தமிழின் தொன்மையும் தூய்மையும் பற்றிய நிகாணமான ஒருகண்ணோட்டத்தை வேண்டி நிற்கிறது. நாம் இன்று பயன்படுத்தும் தமிழ்மொழி ஒரு பழைய மொழியின் நவீன வடிவம் என்பதும் அதனுடைய மாற்றம் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுடையதும் என்பதும் பற்றி நமக்குள் அதிகம் முரண்பாடில்லை. ஆனால் காலத்தின் மோதுதலைத் தாங்கி அசையாது நின்ற அற்புதம் அல்ல தமிழ்.

சமஸ்கிருதம் தமிழைக் களங்கப்படுத்திய மொழி என்ற வகையிலும் ஏனைய இந்திய மொழிகள் மிகவும் இனைய மொழிகள் எனும் வகையிலும் நம்முட் கருதப்பட்டுள்ளன. இந்தியும் சிங்களமும் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அரசு நிருவாக மொழிகளாகிய போது தழுமுக்கு ஆபத்து என்று ஓலமிட ஆரம்பித்த தமிழினவாதிகள் சிங்கள மொழியையும் இந்தியையும் இழிவு படுத்திப் பேசியவற்றையும் எழுதியவற்றையும் சிறிது நினைவு கூர்தல் பயனுள்ளது. 'நண்டெழுத்து வேண்டாம் நமக்கு' என்ற ஈற்றடியுடன் வெண்பாக்களை எழுதுமாறான கவிதை அரங்கு ஒன்று சுதந்திரனில் சில வாரங்கள் தொடர்ச்சியாக வந்தது. 'இந்தி அரக்கி' போன்ற கோஷங்கள் தமிழ் நாட்டில் பரவலாகப் பயன்பட்டன. சிங்கள மொழி வெறியும் இந்தி வெறியும் முறையே சிங்களம், இந்தி ஆகிய மொழிகள் சகலருக்கும் கட்டாயமாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதமாகச் சில மொழி வெறியர்கள் வாயிலாக வெளிப்பட்டது உண்

மையே. ஆயினும் உண்மையான அரசியல் பிரச்சனை சிங்களத் துணிப்போ இந்தி ஆதிக்கமோ தமிழை அழிக்கும் அபாயம் அல்ல. நானூறு ஆண்டுகட்கு மேலாக இலங்கையில் தமிழர்கட்கு இருந்து வந்த மொழியுரிமையிலும் அதிகமான அளவு மொழியுரிமை அண்மைய அரை நூற்றாண்டு காலமாக இருந்துவருகிறது. இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் ஆங்கில மொழி மூலம் நிர்வாகமும் ஆங்கிலக் கல்வி முறையின் ஆதிக்கமும் நீண்ட காலமாக இருந்தும் இன்றும் ஆங்கிலமே உயர் கல்வியிலும் நிர்வாகத்திலும் பெரிதும் ஆதிக்கம் செலுத்தியும் தமிழ் அழிந்து போய்விடவில்லை. தமிழுக்கு நிசமான வெளி ஆபத்து உண்டெனின் அது ஆங்கிலமாகவே இருக்கும் என்பது நம் தமிழினவாதிகட்குத் தெரியாததுமல்ல. எனினும் சிங்களம், இந்தி ஆகியன பகை மொழிகளாகவும் இழிவானவையாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டவாறு ஆங்கிலம் சித்தரிக்கப்படவில்லை ஏனெனில் ஆங்கிலம் தமிழ்ப் பிற்போக்குவாதத் தலைமைகள் சார்ந்த வர்க்கங்கட்கு அவசியமானதும் உண்மையில் தமிழை விட முக்கியதுமான மொழி. எனவே இந்த ஆங்கில மோகத்தை மூடிக் கட்ட ஒரு புறம் தனித்தமிழ்வாதம் என்னும் பசப்பும மறுபுறம் இந்தி சிங்களம் போன்ற மொழிகள் மீது வெறுப்புணர்வும் பயன் பட்டன.

அயல் மொழிகள் பற்றிய கருத்தோட்டங்களில் வெறுப்புணர்வு வெவ்வேறு வகைகளில் புலப்பட்ட போதும் ஆங்கிலத்தைப் பொறுத்த வரை அதன் நவீனத்துவமும் சர்வதேச முக்கியத்துவமும் அதனைப் புறக்கணிக்க இயலாமற் செய்கின்றன. ஆயினும் ஆங்கிலம் ஒரு படிநிலை மொழியாக, உயர்தர வர்க்கத்தினர்க்கு ஒரு மேலதிக 'லீட்டு மொழியாக அமைந்ததேயன்றி அது தமிழ் மொழி மீது ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்கள் பற்றிய கண்ணோட்டங்கள் தனித்தமிழ் வாதத்தையே (பகிரங்கமான கொள்கையளவில்) தழுவி நின்றன. எவ்வாறாயினும் தமிழ்த் தலைவர்களது ஆங்கில மோகம் அவர்களுையறியாமலேயே தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்கிறது. இலங்கையில் தமிழின வாதத் தலைமை, உண்மையில், ஆங்கிலமே அரசு நிருவாக மொழியாகவும் உயர் கல்வி மொழியாகவும் தொடர்வதையே மிகவும் விரும்பிபுது. சிங்களம் ஆங்கிலத்துக்கு மாற்றாக அமைவது பற்றிய அச்சமே இவர்களது தமிழ் உணர்வை வெளிக் கொணர்ந்தது. தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம் தமிழ்மொழியின் நவீனமயமாதலையும் நவீன தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்குத் தமிழ் எவ்வாறு முகங்கொடுக்கும் என்பதையுமே சார்ந்திருக்கிறது. அயல் மொழிகள் மூலம் தமிழுக்கு ஆபத்து உண்டெனின் அது தமிழின் வளர்ச்சி மறிக்கப்படுவதன் மூலம் நிகழும் ஆபத்தேயன்றி வேறல்ல. தமிழை இன்று வேரோர் மொழியால் அழிக்கும் வாய்ப்பு உண்

வண. பிதா. பஸ்ரியன் அவர்களுக்கு தாயகத்தின் அஞ்சலி

“கோதுமை மணி மண்ணில் வீழ்வதனல்
அதன் பிரதிகூலம் மகத்தானதுதான்”

கொலைக்களமாக மாறியுள்ள இந்த மண்ணில் பெண்கள், குழந்தைகள், வயோதிபர் என்ற பேதமின்றி படுகொலை செய்யப்படும் நாளாந்த நிகழ்ச்சியில் வண. பிதா. பஸ்ரியன் 5-1-85ல் கொலை செய்யப்பட்டு பூதவுடல் கூட மறைக்கப்பட்டமைக்கு தாயகம் வருந்துகிறது. அன்றாக்கு தனது அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறது.

டெனின் அம்மொழி பெரும்பாலும் ஆங்கிலமாகவே இருக்கும். ஏனெனில் நவீன தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் தேவையை நிரப்பத் தமிழுடன் போட்டியிடக் கூடிய மொழி ஆங்கிலமேயன்றி இலங்கையினதோ இந்தியாவினதோ அரசு நிருவாக மொழியல்ல. தமிழ்மொழி மூலமான கல்வியின் போதாமை தமிழின் போதாமையாகும் ஆபத்து தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இதைச் செய்வதற்குத் தமிழுக்கும் அயல் மொழிகட்குமிடையிலான உறவு பற்றிய நமது பார்வை கொஞ்சம் விரிவடைய வேண்டும். தமிழின் குறைபாடுகளையும் வளர்ச்சிக்கு அவசியமான மாற்றங்களையும் அடையாளங் காண்பதும் பேச்சு வழக்கிலுள்ள மொழி காணவியையும் நவீனத்துவத்தை எழுத்துமொழி பெறுவதற்கு நாம் ஆவன செய்வதும் தமிழ் மூலம் நவீன சிந்தனைகளைப் பரவலாக்குவதும் தமிழனது கண்முன் பரந்த உலகத்தைத் திறந்து காட்டுவதும் நாம் மேலும் நீண்ட காலத்திற்குப் பின்போட முடியாதன. தமிழர்கள் ஆங்கில மொழியிலும் தம் அண்டை மொழியிலும் தேர்ச்சி பெறுவது பயனுள்ளது. பிறமொழிக் கல்வி மூலம் தமிழ் அழியும் என்பது நடைமுறை உண்மைக்கு எதிர்மாறானது. பிற இனத்தவர்களது மொழிவெறி பற்றிக் குமுறும் தமிழ்த் தேசியவாதிகள் தமிழர் கட்டுள்ளே நீண்ட காலமாக வளர்க்கப்பட்டுள்ள மொழி வெறியையும் நியாய உணர்வோடு பார்க்கப் பழகுவது நல்லது.

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா’

என்ற வரிகளை எத்தனையோ தடவைகள் தமிழ் இனத்தின் பழம் பெருமையைக் கூறுவோர் வாயாற் கேட்டிருக்கிறேன். இப்போது அதை நினைவுட்டுவது தவறல்ல என்று நினைக்கிறேன்.

விமர்சனத்துறையை ஒரு இலக்கியத் துறையாக வளர்த்துக் கொடுப்பதில், இத்துறையில் புதிய இளம் தலைமுறையினரைப் பங்கு கொள்ள ஊக்குவித்து நெறிப்படுத்தி முன்னெடுப்பதிலும் அவர் முன்னின்றுழைத்தார். விமர்சனம் என்பது மிகவும் கீழ் இறங்கிய தனிமனித தாக்குதலல்ல, ஒரு சமகால இலக்கிய ஆக்கத்தின் உள்ளடக்கத்தை கலைவடிவை மக்கள் நலம் சார்ந்த நிலையில் வைத்து ஆய்ந்து, செழுமைப்படுத்தி மீண்டும் மக்களுக்கே பயன்படவைக்கும் உயரிய சாதனம் என்பதை தனது விமர்சனங்கள் மூலம் உணர்த்தினார்.

சிறந்த கல்வியாளராக விளங்கிய அவர் பல்வேறு எதிர்ப்புகளின் மத்தியிலும் யாழ். பல்கலைக்கழக வளாகத்தை நிறுவுவதில் முன்னின்று உழைத்தார். வெறுமனே பல்கலைக் கழகச் சுவர்களுக்கிடையில் முடங்கிக்கொள்ளாமல் பொது வாழ்வின் பலதுறைகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். சமுதாய மாற்றத்தை நோக்கிச் செயற்படும் அரசியல் இயக்கத்திலும் தன்னை உள்ளூர இணைத்துக் கொண்டார்.

உழைக்கும் மக்களின் போராட்டங்களையும் ஆகரவளித்து வந்திருக்கிறார். குறிப்பாக 1967 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த தீண்டாமைக்கெதிரான வெகுஜனப் போராட்டங்களின் போது பெரும்பாலானவர்கள் இதுபற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கவே அஞ்சிய வேளையில் துணிச்சலுடன் அப்போராட்டத்தை ஆதரித்தார்.

ஒரு அடிப்படையான சமுதாய மாற்றத்தில் புத்திஜீவிகளின் பங்கும் கணிசமானதாகும். கைலாஸ் அவர்கள் உதிரிகளாக நின்று எதையுமே விமர்சிக்கும் வெறும் குறை கூறும் விமர்சகராக இல்லாமல், சரியானவை அவை சிறியவையாக இருந்தாலும் தற்காலிகமாக பலவினமான நிலையில் இருந்தாலும் எதிர்காலத்தில் அவை இயங்கியல் அடிப்படையில் ஈழச் செல்லும் என்ற நம்பிக்கையோடு, அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு தன்னாலான பங்களிப்பைச் செய்வதில் முன்னின்றார்.

தமது வாழ்வோடு பொருந்தாத அதிவேக தத்துவங்களை ஏற்றுக் கொண்டு அதை மற்றவர்களுக்குப் பிரச்சாரப் படுத்துவதில் முன்னின்ற பலர், நடைமுறையில் அவை சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் போது தாமும் தடுமாறி மக்களையும் தடுமாறவைக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். அவ்வாறு இல்லாமல் சரியான கொள்கைய ஏற்றுக்கொண்டு அது கோடிட்டுக் காட்டும் பாதையில் தனது பங்கு என்ன என்பதை உணர்ந்து செயற்பட்ட அவரது வாழ்வு சமுதாய மாற்றத்துக்காகச் செயற்படும் புத்திஜீவிகளுக்கு ஒரு பயனுள்ள பாடமாகும்.

மனிதனும் நாயும்....

● தணிகையன்

தொடர்ச்சியான
மாலை நேர
ஊரடங்கு உத்தரவு...

தொழில்களின்றி
வரட்சியான வாழ்க்கை

தெருவில் செல்ல
சைக்கிளுக்கும் 'பேமிந்'
சரித்திரத்தில் காணாத
சட்ட திட்டம்...

சாவுக்கு அஞ்சி வாழும்
செந்த வாழ்க்கை...

சினந்துகொண்டு
இருக்கின்ற நேரத்தில்
வேலை செய்யும்
அவசரத்தில்
புறப்பட்டேன்...

தெருவினிலே
நாய்கள் கூடி
ஒரே அமனி...

கடைசி மகன்
கொஞ்சி வளர்த்த
கறுவல் நாய்க் குட்டி
குரைத்தபடி ஓடிச் செல்ல
அதன் பின்னே
'கக்காவுக்கு'ச் சென்ற அவன்
ஆடையின்றி அம்மணமாய்
தானும் சென்று

தெருப்படலை
திறந்து நின்று
புதினம் பார்க்கிறான்...

சிறைக்கூடம்
நகர்வதுபோல்
'முனிசிபால்டி' நாய்வண்டில்...
உள்ளே நின்று
ஊனையிடும் ஊர்நாய்கள்...

கறுத்துத் தடித்த
உருவமொன்று
மறைத்து வைத்த
கைத்தடியை சுழட்டி வீச
கருக்கில் கறுவல்
மாட்டிக் கொள்ள
கூண்டினுள்ளே
இழுத்துப் போட்டான்...

கத்திக்குழறி ஓடிவந்த
கடைசிப் பயல்
கண்ணீர் சிந்திக் கதறி அழ...

கோபத்தோடு
விரைந்து சென்று
கூட்டங் கூட
உரத்துப் பேசி
மீட்டுக் கொண்டு
திரும்புகிறேன்...

மனதில் ஏதோ படுகிறது...

குட்டி நாயை
தப்ப வைத்தேன்...

சுற்றி வளைத்துக்
கைது செய்யும்
மனித உயிர்கள்?

குடுபட்டு மண்ணில் வீழும்
மனித உயிர்கள்...?

அம்மா நீ மறிக்காதே!

செண்பகன்

அம்மா,
எனை மறிக்க வேண்டாம்,
எந்நாளும்
வயிர்க்கைத் தாக்காட்ட
வேலைக்கு நான் செல்வேன்
வேலைக்கு நான் வருவேன்.

பித்த மனிதர்கள்
செத்த பிணம் மீது
கலிங்கத்துப் பரணிபாடி
மொத்தமாய் மனிதர்கள்
செத்துத் துலைவதுகான்
நீதியென்று செப்புகிறார்.

“வேலைக்கென்று சென்று
நீ,
வீடுவநக பாடுமில்லை
தெருவில்
கூடு வேகாத இடமூமில்லை...
காடையரால் செத்த
என் கணவனின் சொத்”தென
கண்ணீரை வழக்கின்ற
அம்மா,
எனை மறிக்க வேண்டாம்.

பாடுபட்டு நாள்முழுதும்
பேடி வைத்த செல்வமெல்லாம்
கேடு கெட்ட மானிடரால்
ஒரு கணத்தில் சாம்பராகும்
அதிசயங்கள் கடந்தாலும்
வேலைக்கு நான் சென்று
வேலைக்கு நான் வருவேன்.

புட்டும் பச்சடியும்
பொட்டலமாய் கட்டியெனை
வேலைக்கு வழியனுப்பி

படலையடி பார்த்திருக்கும்
அம்மா,
நீ பதறாதே!

“வாத்தி வேலைக் கென்று
மலைநாடு சென்றவன்
திரும்பவில்லை யென்று
அயலவர் பறைகிறார்...
சேவயர் வேலைக்கென்று
சென்றவனைக் காணவில்லை...
மனைவியைக் காணவென்று
போன இஞ்சினிய ரெங்குமில்லை!

தபாலாழியர்கள்
தெருவிலிழுத்துச்
சுடப்பட்டுச் செத்தார்கள்...
என்ற சேதிகள் கேட்டு
நீ... சுத்துவது
கேக்குதம்மா...

பெட்டைச் சகோதரங்கள்
இரண்டுக்கும் உனக்கும்
எனக்குமாய்ச் சேர்த்து
வயிறு கழுவ நான்
வேலைக்குப் போகிறேன்
மறிக்காதே அம்மா நீ...

போற இடமெதுவானாலும்
பாசை பார்த்து நான் செல்வேன்
பட்டினி கிடந்து
படுக்கைப் புண்ணால் உழன்று
செத்திடக் கூடாதென்று
கூலிக்குச் சென்றாயன்று உன்னை
வேலைக்கழைப் பாரில்லையின்ற
நீ பெத்த மகனம்மா நான்.

வீதியிலே செல்கையிலே
வேட்டுப்பட்டு வீழ்வதற்கு
வீதியவர்கள் ஆக்கினாலும்
சாவெனக்கு இல்லையம்மா
வேலைக்கு நான் போறேன்
மறிக்காதே நீ என்னை
நீ பெத்த மகனம்மா நான்.

ஒன்றுக்குப் பத்து என்றும்
பத்துக்கு நூறு என்றும்
படுகொலைகள் புரிவதனால்
பாதகங்கள் குறையுமென்றும்
சாதனைகள் புரிகின்ற
கொடுங்கோலர் கதைகளையும்,

வேளிநாடு சென்றவர்கள்
படுகின்ற துன்பங்களும்;
எங்கள் ஊரையும்
எங்கள் மண்ணையும்
எங்கள் மக்களையும்
வேற்று நாட்டானென்று
விரட்டுகின்ற விதிசெய்யும்
சூதிலே நாட்டையிழந்த
துட்டர்களின் சூட்சுமங்களும்;

கேட்டுந் தெரிந்தும்
கண்டபின்னாலும்
சூதாய தருமனுக்கும்
துரியோதனன் சகுனிக்கும்
அடிமை யில்லையம்மா நீ,
ஆகவினால் மறிக்காதே,
வேலைக்கு நான் செல்வேன்
வேளைக்கு நான் வருவேன்.

பண்டைய சினத்து நீதிக்கதை

❖ நீரைத் தேடும் மீன்கள்.....

ஒருவன் ஒருநாள் நீர் வற்றிய கிடங்கினுள்
மீனொன்றைக் கண்டான். மீன் அவனிடம் மிகவும் கஞ்சு
தலாக "தயவு செய்து ஒரு வானி நீருற்றி விடேன்"
என்று கேட்டது.

அவன் "நான் விரைவிலேயே தெற்கில் உள்ள இள
வர்களைச் சந்தித்துப் பேசி உனக்கு மேற்குத் திசையி
லுள்ள ஆற்றியிருந்து நிறைய நீர் கிடைக்கச் செய்கி
றேன். சம்மதமா?" என்றான்.

மீன் அவனிடம் "எனக்கு வேண்டியது ஒரு வானி
நீர். நீ வழங்குவதோ வெற்று வாக்குறுதிகள். நீ விரை
விலேயே என்னை மீன் சந்தையில் காணுவாய்" என்று
வெறுப்புடன் கூறியது.

சுதந்திரத்தைக் காக்கும்
சுதந்திரத்திற்கு
சுதந்திரத்திற்கு
சுதந்திரத்திற்கு
சுதந்திரத்திற்கு
சுதந்திரத்திற்கு

வாய்மையின் சுதந்திரத்தின் சாலை

374, மணிக்குடி வீடு
(கொழும்பு) (தமிழ்நாடு)
வாய்மையின்

வாய்மையின் சுதந்திரத்தின் சாலை
வாய்மையின் சுதந்திரத்தின் சாலை
வாய்மையின் சுதந்திரத்தின் சாலை
வாய்மையின் சுதந்திரத்தின் சாலை

● இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாக பதிவுசெய்யப்பட்டது.
Registered as a news paper in Sri Lanka.

சீன சஞ்சிகைகளுக்கு
சந்தாதாரர் ஆகினால்

● ஒரு சீன மேசைக் கலண்டர்

● ஒரு குறிப்புப் புத்தகம்

அன்பளிப்பாகப் பெற்றுக்கொள்ள
உடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள்

வசந்தம் புத்தக நிலையம்

374A, மணிக்கூட்டு வீதி,
(வெளிநாட்டு சந்திக்கு அருகாமை)
யாழ்ப்பாணம்.

இப் பத்திரிகை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக யாழ்ப்பாணம், 15/1, மின்சார நிலைய வீதியிலுள்ள க. தணிகாசலம் அவர்களால் யாழ்ப்பாணம் கே.கே.எஸ். வீதியிலுள்ள ஸ்ரீ காந்தா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.